

Științea

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL P.C.R.

Anul XXXVII Nr. 7528

Duminică 19 noiembrie 1967

6 PAGINI — 30 BANI

ÎN ZIARUL DE AZI

- Arhitectura orașului și filozofia folclorului
- Puternic stimulent al cercetării științifice
- Adunarea activului de partid de la Uzina „Victoria” — Călan ● Anchetă — Școala și cultura
- Puncte de vedere — Pledoarie pentru eseu ● Sport
- Actualitatea internațională

DOCUMENTELE PLENAREI

C. C. AL P. C. R.

În dezbatere

Mijloace moderne de calcul și informare economică

Conf. univ. Vladimir TREBICI
consilier în Direcția Centrală de Statistică

Din proiectul de Directive cu privire la perfecționarea conducerii și planificării economiei naționale, am reținut în mod deosebit accentul care se pune pe necesitatea și rolul mijloacelor moderne de calcul și informare economică.

Într-adevăr, nu poate exista o conducere eficientă a economiei naționale la nivel microeconomic și macroeconomic fără o informare bine organizată; nu pot fi concepute o conducere și o planificare a economiei naționale, compatibile cu socialismul, fără un flux informațional rațional, care să funcționeze perfect pe toate treptele de organizare.

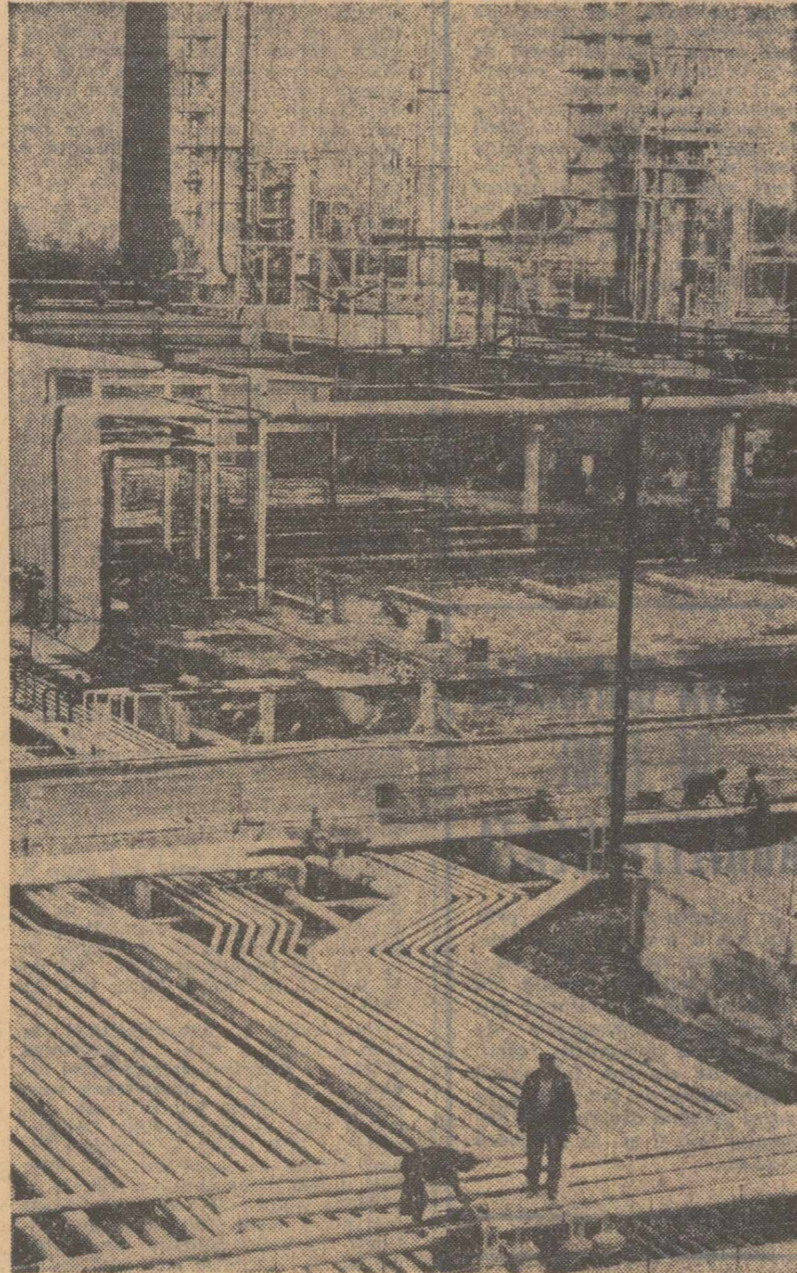
În cele ce urmează vreau să mă refer mai cu seamă la sistemul informațional, ale cărui probleme sînt amplu examinate în proiectul de Directive și pentru a cărui îmbunătățire — corespunzător condițiilor noi e-

tape — sînt prevăzute măsuri de importanță deosebită. În funcție de gradul de organizare a unităților economice și social-culturale, a ramurilor economiei naționale, de gradul de înregistrare cu mijloace de înregistrare, transmitere și prelucrare a informațiilor, realitatea de la noi oferă o tipologie diversă a fluxurilor informaționale. Predomină însă situația în care aceste informații sînt culese și prelucrate manual sau cu mașini de complexitate redusă. Tocmai de aceea sistemul informațional actual prezintă neajunsuri atât sub aspectul operaționalității, cât și al continuității.

Ceea ce reține în mod deosebit atenția este faptul că proiectul de Directive pornește de la situația actuală și orientează efortul spre crearea unui sistem informațional economic modern, perfecționat, printr-un șir de măsuri judicioase eșalonate în timp. În condițiile actuale, cînd cea mai mare parte a cantității de informații economice se asigură prin dările de seamă statistice și contabile, prin dările de seamă departamentale, a căror bază este evidența tehnic-operativă, măsuri urgente se impun în direcția raționalizării surselor informaționale — domeniu în care lucrează zeci de mii de salariați — și perfecționării mijloacelor de vehiculare, prelucrare și valorificare a fluxului informațional. În cadrul analizelor întreprinse de organele Direcției Centrale de Statistică, Ministerului Finanțelor și altor instituții centrale, au fost scoase la iveală suficiente cazuri de evidențe paralele, de dări de seamă solicitate — pentru aceeași problemă — de mai multe organe ierarhice, de formulare extrem de greoaie și complicate și, în mare măsură, nevalorificabile pentru fluxul informațional.

Care poate fi eficiența pentru deciziile economice a unui formular cum este „situația suprafețelor de vii pe rod, a producției totale și modulul de valorificare”, cu 81 coloane și 330 rînduri, pe care întreprinderile pentru industrializarea vinului și băuturilor alcoolice o completează la cererea Mi-

(Continuare în pag. a III-a)

„Tesăturile” de metal ale rafinării Ploiești

Foto: Agerpres

LA IAȘI

EXPOZIȚIE DE INFORMARE TEHNICO-ECONOMICĂ

La Iași s-a deschis ieri un cabinet regional de informare tehnico-economică, organizat din inițiativa comitetului regional de partid. Ampla expoziție, amenajată în incinta Universității „A. I. Cuza”, înfățișează sintetic, prin numeroase panouri, grafice, fotografii, diagrame, activitatea desfășurată de oamenii muncii din întreprinderile industriale în domeniul organizării științifice a producției și a muncii, perspectivele de dezvoltare economică și social-culturală a regiunii, potrivit sarcinilor stabilite de Congresul al IX-lea al partidului.

Sugestiv, cîteva panouri așezate chiar la intrare ogîndesc dezvoltarea continuă a industriei, agriculturii, învățămîntului și culturii în regiune, pentru care sînt alocate în actualul cincinal investiții de peste 8 miliarde lei. Din acestea, peste 4,5 miliarde lei se vor utiliza în industrie pentru construirea a noi obiective, cum sînt fabrica de fibre și fire sintetice, țesătoria de mătase „Victoria”, fabrica de ceramici, aflate în curs de execuție, și a altora care urmează să se construiască în viitorii ani ai cincinalului. Noi unități industriale au apărut pe harta regiunii și la Vaslui — la fabrică de confecții și alta de mobilă — iar la Birlad, fabrica de

M. CORCACI
corespondentul „Științei”

(Continuare în pag. a V-a)

CLASA MUNCITOARE — forța socială hotărîtoare în lupta pentru înflorirea României socialiste

de prof. univ. dr. Constantin PETRE

Poporul român va aniversa peste puțină vreme 20 ani de la proclamarea Republicii — eveniment istoric care a însemnat trecerea României într-o nouă etapă a dezvoltării sociale, etapa revoluției socialiste. În lupta poporului român pentru eliberarea socială și națională, pentru făurirea unei României libere și independente, în procesul de adînci transformări al revoluției populare, inaugurat prin insurecția armată de la 23 August 1944, în răsturnarea monarhiei și instaurarea Republicii, ca și în întreaga operă de construire a socialismului, desfășurată de-a lungul a două decenii, clasa muncitoare a îndeplinit cu cinste

măreștea ei misiune istorică. Continuînd glorioasele ei tradiții de luptă, afirmîndu-se drept clasa cea mai revoluționară a societății, prin capacitatea mobilizatoare, prin spiritul de disciplină de organizare, ce îi sînt proprii, prin constința sa revoluționară, avînd în Partidul Comunist Român, încercatul ei detașament de avangardă, exponentul fidel al in-

tereselor ei fundamentale și ale înțregii națiuni, clasa muncitoare s-a situat în fruntea maselor largi și, în strînsă alianță cu țărînimea muncitoare, în unire cu intelectualitatea, cu toate forțele progresiste și patriotice, a asigurat victoria deplină și definitivă a socialismului în patria noastră; poporul român a pășit în noul stadiu de dezvoltare pe care îl străbate în prezent, acela al desăvîșirii construcției socialiste. Ea s-a manifestat ca promotoarea consecventă a politicii partidului de industrializare a țării și de transformare socialistă a întregii economii, de dezvoltare a științei și culturii și ridicare a nivelului de trai al celor ce muncesc, de asigurare a progresului multilateral al întregii societăți. Prin munca sa în industrie — ramura conducătoare a economiei naționale, hotărîtoare pentru progresul tuturor laturilor vieții sociale a țării, prin experiența acumulată în conducerea societății, precum și prin capacitatea sa mobilizatoare, spiritul de disciplină și de organizare care îi sînt proprii, clasa muncitoare se situează pe pozițiile cele mai înaintate ale luptei pentru progres social.

„Clasa muncitoare — aprecia secretarul general al C.C. al partidului nostru, tovarășul Nicolae Ceaușescu — a eucerit dragostea și recunoștința țărînii, intelectualității, a celorlalte categorii de oameni ai muncii, a întregului popor toamai datorită faptului că și-a dovedit în practică, în mod strălucit, capacitatea de a conduce destinele țării pe calea construirii societății socialiste și comuniste”.

Pe fondul transformărilor adînci produse în viața politică, în structura economică și socială a țării, ca rezultat al luptei ei revoluționare și al muncii ei pline de abnegație, pentru înfăptuirea politicii partidului, însăși clasa muncitoare a cunoscut un proces continuu de dezvoltare. Exploatată și asuprită în trecut, lipsită de drepturi politice, clasa muncitoare este astăzi clasa conducătoare a întregii societăți. Aceasta măreștea cucerire este ogîndită și în Constituția țării noastre, în care se arată că „în strînsă unire, clasa muncitoare — clasa conducătoare în societate, țărînimea, intelectualitatea, celelalte categorii de oameni ai muncii, fără deosebire de naționalitate, construiește orînduirea socialistă, creînd condițiile trecerii la comunism”. Intrea-

Vasile NICOROVICI
(Continuare în pag. a II-a)

DISPARIȚIA

Scrisoarea începe așa: „Am fost o familie fericită. Ambii părinți erau învățători. Nu ne lipsea nimic. Casă, lumină electrică din 1966, televizor etc. Peste doi ani, pensionari. Două fete. Una — profesoară în București, căsătorită, mine-potîmînă, mamă. Alta — Carmen, studentă. Bună, ajutătoare, harnică, burșieră.”

4 august 1967, Carmen pleacă din București, de la sora sa și nici pînă azi n-a sosit acasă. Unde o fi? Această întrebare rămasă orăzată? S-ar părea că această sî fie motivul dispariției. Dragostea. A iubit. Sîiam acest lucru. N-am împiedicat-o. De ce? Era o crimă a iubi la 20 de ani?... Și dacă, totuși, s-a întîmplat ceea ce nu trebuia să se întîmple? Era acesta un motiv de a nu veni acasă?

„Nu era oare mai bine s-o îndrumăm în sensul că orice s-ar fi putut întîmpla, să ne spună? Cine poate ajîna mai mult copiii într-o asemenea situație decît părinții?”

„De asemenea, vă rugăm ca articolul să fie astfel conceput încît, dacă-l va citi ea, să fie convinsă că totul i se iartă (așa sînt unii părinți. Oare bine o fi?), să nu fie demoralizată”.

Am redat aproape în întregime scrisoarea îndătorîntului și nu știu, sau nu gîsim cu vîntele unui răspuns. Simțim însă că numai o imensă miînire a putut dicta asemenea rînduri, că numai durerea așunsă la cel mai înalt grad poate atînge o asemenea nobilă sobrietate. Și mai înțelegem cit de mare e nefericirea unor oameni care ne cer să văzăm sub ochii lumii neceazul lor. Scrisoarea e plină de întrebări. Rîndurile de mai jos nu încearcă să constituie un răspuns, și în nici un caz un răspuns adresat numai părinților.

Dacă am putea educa la copiii noștri, la toți fiii și fiicele noastre, acea capacitate de a privi cu luciditate ațele lor, de a judeca cu maturitate greșala sau greșeliile de care nici un om nu e scutit de-a lungul vieții, ar însemna să atîngem unul din marile idealuri ale

Paul DIACONESCU

(Continuare în pag. a V-a)

VIZITAȚI-NE CU ÎNCREDERE...

REPORTAJ DIN CITEVA LOCALURI DE ALIMENTAȚIE PUBLICĂ BUCUREȘTENE

Vrem să consemnăm, chiar de la început, acestor note de reporter, satisfacția de a putea relate o seamă de realizări bune, demne de a fi încurajate și înmulțite, în domeniul alimentației publice. Ele se datoresc — așa cum de altfel vom demonstra, prin referiri concrete — faptului că, inițiativa, mobilitatea, orientarea rapidă în funcție de cerințele consumatorului au început să fi repute în drepturile lor firești.

Aceștea fiind spuse, să pornim la drum, ghidîndu-ne după așezările descrise, purtate de la un om la altul și care alcătuiesc un fel de „reclamă orală”. Iată cum se explică de ce, într-o seară, ne îndreptăm — potrivit unor indicații date de binevoitorii — pe Bd. Ștefan cel Mare. Și astfel ajungem în dreptul unei clădiri, nici arătoase, nici mari, — pe care scrie: „Bodega Botoșani”. Am redat dinadins aceste amănunte

de decor ca să arătăm că sînt și cazuri cînd nu aspectul exterior, fastul greoi și costisitor pot crea o faimă.

Renumele localului se explică prin altele. E suficient să-ți arunci ochii în vitrina-frigidier. Aici găsești de toate, începînd cu „clasișele” produse de carne pentru grătar — ficel, antrocoate, mușchi, generos expuse — și pînă la gama de „specialități”, din rîndul cărora nu lipsește nici măduvoarele, nici ficatul suculent, lat de trei degete, și nici gama — diversă și

Servim clienților tot ce-și doresc în materie de grătar și minaturi, potrivit

Vizita președintelui Vecei Executive Federale a R. S. F. Iugoslavia

Sîmbătă dimineața, Mika Spiliak, președintele Vecei Executive Federale a R.S.F. Iugoslavia, și soția, care se află în țara noastră la invitația președintelui Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer, și a soției sale, au făcut o vizită în regiunea Bacău. În cursul călătoriei, oaspeții au fost însoțiți de Janos Fazekas, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, cu soția, Vasile Sandru, adjunct al ministrului afacerilor externe, Aurel Mălinășan, ambasadorul României la Belgrad, precum și de Iakya Petric, ambasadorul Iugoslaviei la București, Nisim Konfino, șeful de cabinet al președintelui Vecei Executive Federale, George Popovici, prim-secretar al Ambasadei R.S.F. Iugoslavia la București, și alte persoane oficiale române și iugoslave.

Aurel Teodoru, directorul general al combinatului, i-a condus pe oaspeți prin secțiile de producție, dîndu-le ample explicații. În continuare a fost vizitat Combinatul de cauciuc sintetic și produse petrochimice din orașul Gheorghiu-Dej. Aici, ing. Petre Bunea, director general al combinatului, le-a vorbit oaspeților despre organizarea muncii și a producției. A fost vizitat apoi orașul Gheorghiu-Dej.

Președintele comitetului executiv al Statului popular al regiunii Bacău a oferit în onoarea oaspeților un prînz.

În aceeași zi, președintele Vecei Executive Federale a R.S.F. Iugoslavia, însoțit de persoanele oficiale române și iugoslave, a sosit la Constanța.

La aeroportul Mihail Kogălniceanu, oaspeții au fost întâmpinați de Petre Nicolae, președintele Comitetului executiv al Statului popular al orașului Constanța, de alți reprezentanți ai organelor locale de stat.

(Agerpres)

Telegramă

Tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU

secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român BUCUREȘTI — ROMANIA

În numele Prezidiului Comitetului Central al Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de Sud, exprimăm Partidului Comunist Român, guvernului Republicii Socialiste România și poporului român sincere mulțumiri pentru sprijinul prețios acordat programului politic al F.N.E. din Vietnamul de Sud, o nouă mărturie de prietenie și solidaritate între poporul sud-vietnamez și poporul fratelui român, care încurajează forțele armate populare de eliberare și poporul sud-vietnamez în lupta împotriva imperialiștilor americani, pentru salvarea națională.

Încezător în victoria finală, avînd aprobarea, sprijinul și ajutorul din ce în ce mai mare din partea Republicii Socialiste România, a țărînilor socialiste și a popoarelor iubitoare de pace din întreaga lume, poporul sud-vietnamez este sigur că va înfrînge complet pe agresorii americani, pentru a face din Vietnamul de Sud o țară independentă, democratică, iubitoare de pace, neutră și prosperă, care să pornească pe calea reunificării pasnice a patriei.

Urăm din inimă poporului român că, sub conducerea P.C.R. și a guvernului Republicii Socialiste România, să obțină noi succese mărețe în construirea unei țări puternice și prospere, contribuție activă la apărarea păcii în Europa și în lume.

Să se întîrcească și să se dezvolte din ce în ce mai mult prietenia și solidaritatea dintre poporul sud-vietnamez și poporul român.

NGUYEN HUU THO
președintele Prezidiului C.C. al F.N.E. din Vietnamul de Sud

În cleștele pieței valutare

Activitate febrilă la Londra pentru salvarea lirei sterline

Din cavalcada știrilor și speculațiilor pare să izbîcă precădere afirmarea că Londra a intrat acum într-un week-end al incertitudinilor agonizante și că toate forțele sînt angajate într-o amplă operație internațională de salvare a lirei sterline.

pragul naufragiului, de la care o poate scăpa numai o intervenție rapidă. În ultimele două săptămîni, s-au accentuat presiunile pe piața valutară occidentală, din chinga cărora lira nu a putut ieși nici prin recențele majorări ale ta-

altel de cîteva zile ar avea loc la Paris negocierii cu magnaiții băncilor centrale occidentale — redutabilul „grup al celor șapte” — pentru contractarea unui nou și masiv împrumut. Confirmarea oficială din partea Londrei, considerată de unii ca fiind iminentă, a fost însă înlocuită în mod surprinzător cu o tăcere totală, fapt interpretat la unele burse ca un probabil eșec al convorbirilor. Consecința a fost reluarea imediată a vânzărilor de lire sterline la scară mare, precum și coborîrea cursului pînă la limitele de jos cele mai primejdioase. Totodată banca Angliei a fost nevoită să intervină, devenind la un moment dat aproape unicul cumpărător de lire pe piața valutară. Operația a cerut însă

CORESPONDENȚA DIN LONDRA DE LA LIVIU RODESCU

Toate zările scriu că lira nu a mai cunoscut de aproape 20 de ani o asemenea zădărnici de a se salva de la faliment. În ultimul timp, Banca de plăți internaționale din Basel, Ocșiciile cursului lirei la bursele vest-europene, agravate de șirea mării deficitului comercial pe luna octombrie, au reușit să întîrcească convingerea cercurilor financiare internaționale că de fapt sînt de așteptat măsuri de proporții mult mai mari.

Se și anunțase de altfel, într-adevăr, în

(Continuare în pag. a V-a)

ARHITECTURA ORAŞULUI

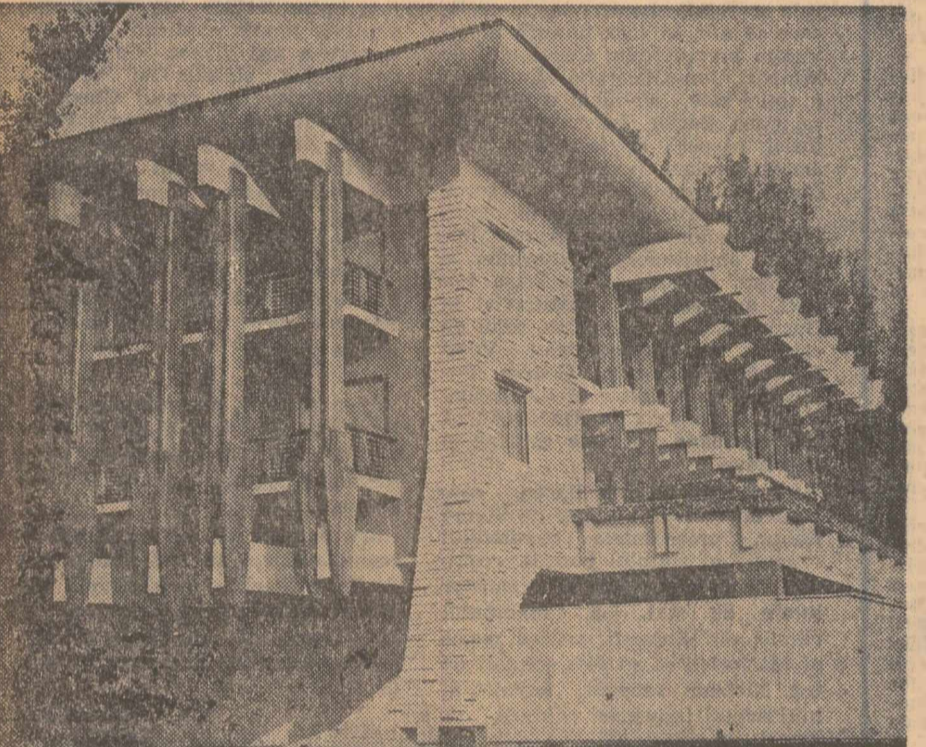
şi filozofia folclorului

Analizele critice şi îndemnul direcţiilor particulare, discuţiile teoretizatoare, dezbaterea din cadrul cercurilor profesionale sau planurile Uniunii arhitecţilor au adus în centrul preocupărilor noastre încercarea de realizare a unei arhitecturi cu specific naţional. Şi, o timp, cred, să traducem în fapt cu mai multă hotărâre, cu mai mult curaj acea alcătuire arhitecturală în care să cîştigăm dintr-o dată contemporaneitatea

fiu influenţat într-un anumit fel de linia mîastră a arhitecturii neoclasice care a lăsat valori unice în acest domeniu. Situat în afara obiectivului unor critici, am putut în linişte crea aici, la Bacău, sub îndrumarea unui beneficiar plin de înţelegere şi bună intenţie, o casă de agrement care încercă să răspundă prin program, aspect şi rezolvări funcţionale cerinţelor actuale. Dacă am reuşit sau nu,

ori, ba în plus de a depersonaliza valori. Noi trebuie să concepem ceva care să îmbine bunul gust cu linia modernă, ceva în care să cîştigăm originalitatea, dar în acelaşi timp local. Acest lucru nu se poate obţine prin prelungirea pe zece nivele a ceea ce am văzut în casa cu parter sau cel mult cu etaj a stăruenilor, prinţind că am făcut prin asta arhitectură naţională. Cred că nici pavozarea edificiilor cu motive bizantine

fel încă să se obţină în final o atmosferă românească, integrată într-un specific fără ostentivitate folclorizante. În realizarea casei de agrement de pe malul lacului născut pe vechia albie a pluteşilor de pe Bistriţa am pornit de la ceea ce arhitectul Nicolae Porumbescu numeşte „preaplinul liric al arhitecturii noastre populare”, iar pe de altă parte de la cuceririle arhitecturii contemporane, în sensul concepţiei. Din încercarea de sinteză s-au născut graţii dar şi soluţii inedite. M-am orientat spre valorificarea multiplex a unor materiale autohtone tradiţionale, cum ar fi lemnul masiv, ceramica specific românească, mozelurile cu desene inspirate din decorativismul local, marmura cioplită etc. Folosirea lemnului într-o măsură mult mai mare ca de obicei, stajeari masivi în elemente de structură sau decor, traforurile inspirate din arta populară şi sculpturile cu motive folclorice realizează atmosfera dorită.

O remarcabilă realizare pe linia unei arhitecturi româneşti contemporane: Casa de agrement de pe malul Bistriţei, la Bacău. Autor: arh. Liviu Niculiu (Foto: M. Cloe)

ne, originalitate şi spirit românesc, adică, cu un cuvînt, valoarea artistică. Am ascultat, am citit, am vizitat tot ce socoteam că poate fi mai intim legat de acest popor care a luptat de-a lungul istoriei să-şi păstreze existenţa, periplându-şi sensibilitatea şi talentul, de acest popor care a suferit şi a creat opere de artă de o strălucire incontestabilă. Este o dorinţă de onoare a noastră să continuăm în înălţarea edificiului viguros al culturii naţionale. Eu personal sînt convins că avem toate condiţiile pentru a face acest lucru. Rămîne să putem să o facem, pentru că de la teorie la practică, de la arhitectură vorbită la cea desenată şi construită există totuşi o diferenţă de potenţial ce nu apare decît în realizările concrete.

o spune clădirea, o spun cei care o văd. Greşeşte cine se aşteaptă la mărunţirea împurţării unor forme sau detalii din arhitectura populară a casei ţărăneşti, sau din cea minăşirească. Am evitat asta, nu pentru că Le Corbusier spunea că „din folclor nu trebuie scoase reţete, ci o filozofie”, dar trăgînd anumite concluzii în sensul unei arhitecturi româneşti contemporane. Mărunţisese totuşi strădania unei călăşiri dirijate spre ceva care să existe, să reziste în timpului, bineînţeles la scara modestă a unui mic edificiu.

Un blînd prin sătele noastre, înţuţia, firească direcţie spre tot ce e legat de forme, lucrăz în spiritul acestor simţămînte şi măcar buna intenţie va realiza cîndva, pe linia profesiei mele, ceva care să se integreze şi să corespundă năzuinţelor de astăzi. Mă străduiesc să prelucrez formele tradiţionale, elementele locale, să le stilizez în așa

„LUNA CADOURILOR“

Este o tradiţie îndrădită ca în preajma sărbătorilor de iarnă, cei care ne sînt apropiaţi să fie înconjuraţi cu şi mai multă atenţie. Un dar des din vreme, cu ardoare, potrivit preferinţelor celor cărora li oferim, în semn de afecţiune, este întotdeauna bine venit, bine primit.

Ministerul Comerţului Interior organizează în fiecare an, în tot cursul lunii decembrie, tradiţionala „Luna cadourilor”. În această perioadă magazinele de specialitate sînt bine aprovizionate cu un bogat sortiment de articole pentru cadouri: confecţii şi tricotate, produse de cosmetică-parfumerie, marochinerie şi galanterie. Pentru iubitorii de sport se găsesc în magazine ghete şi patine din otel de calitate superioară, în sortiment complet de numere, patine cu cheie, schiuri pentru copii şi adulţi, scurte „Alpin” şi „Cabana”, săniuşe.

Jucării sînt cel mai frumos cadou pentru copii. Magazinele şi raioanele de specialitate pun la dispoziţia cumpărătorilor jucării mecanice, metalice şi din material plastic, păpuşi, diferite fructe.

Dulciuri — ciocolata, bomboanele şi alte bunătăţi — care fac deliciul copiilor, precum şi vinurile superioare şi lichiorurile — se găsesc, de asemenea, în rafturile magazinelor.

ARHIVA NAŢIONALĂ DE FILME ACHIZIŢIONEAZĂ

În vederea completării, prin achiziţii, a fondului documentar privind istoria cinematografului, Arhiva naţională de filme solicită colaborarea posesorilor, colecţionarilor de filme, artefacte, fotografii, cărţi, reviste de cinema. Informaţii suplimentare se pot obţine la sediul Arhivei din soseava Sabarului nr. 2 şi la telefonul 23.33.40.

Magazinul „Dioda” expediază la domiciliu

Posesorii de aparate de radio, televizoare, picupuri şi magnetofone îşi pot procura piesele de schimb de care au nevoie fără să se mai deplaseze la magazinele de specialitate. Pe baza unei comenzi — pe adresa căsuţei poştale nr. 5811 — Bucureşti magazinul „DIODA” expediază la domiciliu celor interesaţi piesele dorite contra plată cu ramburs.

Orice solicitant din ţară poate obţine piesele de schimb necesare prin intermediul acestui sistem. Coleţul se eliberează, contra plată, la oficiul poştal respectiv.

Vizitaţi-ne cu încredere...

(Urmare din pag. 1)

rojeşte, îşi pierde gustul. Şi acesta a doar un singur exemplu.

— Inteleg. Vreau să vă înţeleg: v-a permis să înfăţişaţi gâblanele rigide?

— Forma nouă în care mi s-a încredinţat să administrez această unitate, ca mandat. Aceasta înseamnă că sînt salariat al statului eu pot acţiona cum cred de cuvînt, cu obligaţia doar de a „respecta regulile generale de comerţ”. În felul acesta supremul nostru controlor devine clientul. L-am servit bine şi l-am mulţumit vine şi a doua oară, recomandă şi altora localul. Nu l-am servit cum trebuie, l-am lăsat impresia că ai fost încorect, nu-ţi mai călca două oară pragul. În al doilea rînd, această dezlegare a iniţiativă ne permite să acţionăm mai operativ şi mai uşor în ceea ce priveşte aprovizionarea.

La „Bodega Lipova”, din str. Nufierilor — la capătul tramvaiului 6 — unde ne-am deplasat, tot datorită recomandărilor date de cetăţeni binevoitori — am dat de nişte aspecte noi, inedite, în care s-a manifestat iniţiativa mandatarilor. Aici s-au asociat trei lucrători din alimentaţie (chelnieri) care serviseră la restaurantul „Ambador” (Alex. Dochiţa, Const. Frangulea, Gh. Dumitrache). Fîind oameni de meserie,

activ — ei au introdus în cadrul unităţii pe care au preluat-o schimbări ce s-au dovedit salutare. În primul rînd au lărgit gama de preparate, pregătind, pe lângă produsele de grătar, obişnuite şi altădată, mîncăruri calde. Dintre acestea ei vă recomandă „specialităţi” rare cum ar fi: snîlţ din pieloare de porc, tocitură la ceaşcu cu mămăligă etc. Înca un lucru nou: localul se deschide la 5 dimineaţa. Atunci se servesc clienţilor matinali: ciorbă de burţă, tulsama, gustări calde. Abia forfota s-a mai potolit că s-a făcut şi „lăptăş de aperitiv”, cînd începe şi servirea mîncărilor calde, printre care se remarcă tocanele, escalupurile, turnedourile etc. Seara se servesc produse de zahana. Mai de mirare că în urma unei astfel de activităţi febrile, intense, în cadrul căreia serviciul se menţine la un nivel onorabil, vinzarea zilnică, în urma tragerii localului la noua formă de administrare, s-a dublat?

L-am întrebă pe tov. Dochiţa Alex. cum se descurcă personalul în cadrul acestei activităţi agitate, mai ales în ceea ce priveşte aprovizionarea.

— Din contribuţie comună ne-am procurat un I.M.S., pe care îl expedim zilnic la sate, de unde aducem tot ce ne trebuie în domeniul alimentar, direct de la producător, la

un preţ convenabil. Aceasta vă permite cred că şi preturile noastre să fie mai scăzute decît la alte unităţi, ca în felul acesta să cîştigăm încrederea şi buna apreciere ale clienţilor. Am înţeles, de asemenea, personalul să servească în mod corect. Băuturile să le ofere „peste semn”, înţucînd, sîntem convinşi că nu prin încredinţarea treburilor să ne asigurăm veniturile, ci prin valorificarea priceperii noastre profesionale, a spiritului comercial.

Faptul că am vorbit mai întîi şi cu precădere de unităţile administrate de mandatarii aceasta se datoreşte nouităţii lor în timp. Dar asta nu înseamnă de loc că unităţile din reţeaua alimentaţiei publice administrate în formele consacrate de o mai lungă perioadă nu ne oferă dovezi de iniţiativă ce merită a fi subliniate. Să ne referim în cadrul acestor succinte treceri în revistă la activitatea restaurantului „Pescarul”, reutilizat prin mijloacele proprii ale întreprinderii, într-un mod mai adecvat specificului său. Acum citiva ani te duceai la „Pescarul” şi găseai în ceama mare parte preparate de carne. Acum, după reutilizarea recent efectuată, profilul său s-a precizat mai clar şi mai consecvent, în ciuda unor oscilaţii care mai există şi care nu trebuie trecute cu vederea. Am citit în cartea de sugestii o

notă a unui consumator din provincie, care scrie: „deşi sînt din Galaţi, oraş al peştelui, apreciez arta culinară şi felicit pe cei pricepuţi”. Aprecieri bune se pot face şi despre activitatea din ultimul timp a restaurantului „Moldova” care s-a hotărît să introducă şi să păstreze cu consecvenţă un meniu specific regiunii a cărei denumire o poartă. E de remarcă că mîncarea e gustoasă şi are un preţ convenabil, fapt care explică şi aflulul permanent de public. În fine, merită a fi remarcată activitatea din ultimul timp a restaurantului „Perla”.

Acest restaurant a avut diferite perioade, bune şi rele, în activitatea lui, fără ca din această experienţă să se stabilească aprecieri precise privind profilul său cel mai adecvat. Nu de mult, el a dobîndit şi o nouă notă faimă, datorită faptului că în ziare i s-a repropus că lucrează cu o rentabilitate extrem de redusă. În cursul primului trimestru a înregistrat chiar pierderi.

Şi lată că, acum, după bilanţul încheiat pe primele 9 luni, a înregistrat un beneficiu care depăşeşte un sfert de milion de lei. Tov. Sotir Natzi, nou responsabil al „Perlei” (impreună cu Panturescu Victor), ne vorbeşte de o îmbunătăţire a activităţii. Mai întîi printr-o continuă încercare de adaptare la cerinţele clienţilor. Faptul că

de pildă, terasa a fost îngrădită cu un grilaj, împovîndu-se astfel un fel de grădina de vară, căutate de consumatori, a sporit aflulul către restaurant. Prin strădunia celor care aprovizionează unitatea, li s-au adus acestor clienţi băuturile pe care ei le cereau (în special bere).

— Aprovizionarea operativă, la timp are o mare importanţă, ne spune tov. Natzi. De buna el desigur trebuie să se ocupe în mod responsabil. E greşită părerea unora, care, din comoditate sau un îngust spirit funcţionar, se bizuie doar pe faptul că „ni s-a repartizat cotă”. Ca să fim bine aprovizionaţi trebuie să te zbat mereu, să fii legătura permanentă cu furnizorul, să-l cunoşti posibilităţile.

Iată că în asemenea chestiuni, cum ar fi aplicarea imediată a unor idei noi, mai curajoase, care se pot concretiza în iniţiative rentabile, sau cum ar fi în consecvenţă cu produse de calitate a aprovizionării (ca în cazul restaurantului „Pescarul”), arată pe baza succintei investigaţii ce am întreprins-o cît de variate sînt posibilităţile de perfecţionare a sistemului de alimentaţie publică. Folosindu-le cu pricepere pentru îmbunătăţirea serviciilor, cît mai multe localuri să se poată adresa clienţilor cu invitaţia îmbietoare: „Vizitaţi-ne cu încredere!”.

CLASA MUNCITORILOR

(Urmare din pag. 1)

ga putere în ţara noastră aparţine poporului, mijloacele de producţie sînt în proprietate socialistă. S-au schimbat astfel fundamental situaţia socială a clasei muncitoare, condiţiile ei de muncă şi de viaţă şi, pe această ordine de idei, ritmul rapid de creştere a numărului de muncitori, faptul că clasa muncitoare reprezintă partea cea mai dinamică a societăţii noastre. Reflectînd cerinţele progresului economiei româneşti în ultimii 20 de ani, ritmul de creştere al clasei muncitoare a depăşit în mod constant pe acela al numărului de salariaţi. Astfel, în timp ce numărul salariaţilor a crescut din 1950 pînă la 1 iulie 1966 de 2,2 ori, cel al muncitorilor a crescut în aceeaşi perioadă de aproape 2,7 ori, noii muncitori reprezentînd mai mult de 87 la sută din sporul de salariaţi. În mod constant a crescut şi numărul populaţiei ocupată în agricultură. Aceasta duce la schimbarea continuă a structurii populaţiei pe medii, în sensul creşterii populaţiei orăşeneşti şi al reducerii greutăţii specifice şi a muncii absolute al celor rurale, la folosirea cu o eficienţă mai mare a forţei de muncă, la creşterea productivităţii muncii sociale. Se va ajunge astfel ca în 1970 populaţia ocupată în agricultură să reprezinte 50 la sută din populaţia activă, faţă de 57 la sută în 1965 şi 78 la sută în 1958.

Ca rezultat al industrializării în ritm susţinut a ţării, o puternică creştere a cunoscut detaşamentul industrial al clasei muncitoare, care cuprinde aproape jumătate din numărul total al muncitorilor. Comparativ cu 1950, cînd în industrie lucrau 640 000 de muncitori, la 1 iulie 1966 numărul acestora s-a ridicat la 1 220 000, adică de aproape 2,4 ori mai mult. Reflectînd orientarea politică de industrializare promovată de partid, ritmurile cele mai înalte de creştere a numărului de muncitori au fost înregistrate în ramurile de bază ale industriei. Astfel, în perioada 1950-1966, numărul muncitorilor a sporit în domeniul energiei electrice şi termice de aproape 6 ori şi în cea a construcţiilor de maşini de aproape 3 ori. Tîndu-se seamă de faptul că aceste ramuri au rolul principal în progresul tehnico-economic al întregii economii, putem aprecia că clasa muncitoare îşi aşteaptă rîndurile în primul rînd cu elemente de calificare mai înaltă, capabile să manipuleze tehnica modernă.

economic mai bogate ale muncitorilor permit participarea lor tot mai rodnică, mai eficientă la procesul în plină desfăşurare de perfecţionare a activităţii economice a întreprinderilor, la rezolvarea problemelor de organizare a producţiei.

O domnanţă esenţială a amplitudii şi adîncului proces de transformare a clasei muncitoare din ţara noastră rezidă în continua dezvoltare a conştiinţei sale politice, în afirmarea tot mai puternică a trăsăturilor etice noi care o definesc. Continuu şi dezvoltîndu glorioase tradiţii ale proletariatului, ale mişcării muncitoreşti din ţara noastră, clasa muncitoare din România socialistă se caracterizează în întreaga ei activitate prin spirit revoluţionar şi fermitate politică, prin fierbinte patriotism, prin devotament necîntît faţă de interesele vitale ale naţiunii noastre. În acelaşi timp, clasa muncitoare este moştenitoarea tradiţiilor internaţionaliste ale mişcării noastre muncitoreşti, care de la început şi de-a lungul întregii sale istorii şi-a manifestat solidaritatea cu luptarea revoluţionară a proletariatului mondial cu forţele progresiste de producţie. Aceste luminoase tradiţii internaţionaliste sînt continuate şi ridicate astăzi pe o treaptă superioară, clasa muncitoare fiind promotoarea consecventă a sentimentelor de prietenie frăţească cu popoarele din ţările socialiste, a solidarităţii active cu clasa muncitoare internaţională, cu popoarele care s-au eliberat sau care luptă încă pentru a se elibera din jugul robiei coloniale, a libertate forţei de muncă pentru o liberă dezvoltare, independenţă naţională şi progres social.

Lărgirea rîndurilor clasei muncitoare se realizează într-o măsură însemnată prin atragerea în sîrul acesteia a unei părţi a forţei de muncă de la sate, pe care în trecut o făcea disponibilă ca rezultat al introducerii cuceririlor ştiinţei şi tehnicii în agricultura, al creşterii productivităţii muncii al acestei ramuri a economiei naţionale. Numai în decursul acestei perioade, din cei 900 000 de noi salariaţi care vor fi încadraţi în ramurile neagricole ale economiei naţionale, circa 400 000 vor proveni din populaţia ocupată în agricultură. Aceasta duce la schimbarea continuă a structurii populaţiei pe medii, în sensul creşterii populaţiei orăşeneşti şi al reducerii greutăţii specifice şi a muncii absolute al celor rurale, la folosirea cu o eficienţă mai mare a forţei de muncă, la creşterea productivităţii muncii sociale. Se va ajunge astfel ca în 1970 populaţia ocupată în agricultură să reprezinte 50 la sută din populaţia activă, faţă de 57 la sută în 1965 şi 78 la sută în 1958.

Creşterea rîndurilor clasei muncitoare va să realizeze însă numai pe seama spiritului numărului muncitorilor din mediul urban, el şi al celor din mediul rural. Este semnificativ în acest sens faptul că în 1966 în agricultură lucrau 474 000 de muncitori, de peste 2,5 ori mai mult decît în 1950. Prezenţa unui puternic detaşament al clasei muncitoare la sate, avînd o deosebită însemnătate pentru dezvoltarea producţiei agricole, creează totodată un climat nou, influenţînd asupra conştiinţei ţărănimii impulsionează preocuparea populaţiei rurale pentru progresul tehnic, economic şi cultural, contribuie la întărirea alianţei muncitoreşti-ţărăneşti.

Intreaga activitate desfăşurată de partid pentru dezvoltarea economiei, pentru înflorirea multilaterală a societăţii este pusă în subscris realizării obiectivului fundamental al socialismului — satisfacerea în măsură mereu crescîndă a nevoilor materiale şi spirituale ale celor ce muncesc, crearea condiţiilor ca ei să-şi dezvolte multilateral personalitatea, să se bucure de o viaţă demnă şi civilizată. Partidul nostru vede în aceasta nu numai expresia răspunderii sale istorice faţă de propriul popor, dar şi o latură esenţială a îndatoririlor sale internaţionaliste. Dezvoltarea în ritm susţinut economic, ştiinţific, cultural, ridicînd nivelul de trai al poporului, construit cu succes socialismul, ţara noastră îşi aduce contribuţia la creşterea puterii sistemului mondial socialist, în ansamblul său, la ridicarea prestigiului şi sporeala influenţei socialismului în lume, la întărirea forţelor mondiale antimperialiste, a forţelor păcii şi progresului social.

Dezvoltarea economiei naţionale în condiţiile revoluţiei tehnico-ştiinţifice contemporane a determinat profunde schimbări în structura profesională a clasei muncitoare, ridicarea nivelului ei de calificare. Au rămas pentru totdeauna de domeniul trecutului situaţii ca aceea din timpul regimului burghez-moşieresc, cînd, potrivit statisticilor oficiale de atunci, mai mult de jumătate din numărul total al muncitorilor ocupaţi în industrie erau necalificaţi. În anul 1970 numărul acestora s-a ridicat la 1 220 000, adică de aproape 2,4 ori mai mult. Reflectînd orientarea politică de industrializare promovată de partid, ritmurile cele mai înalte de creştere a numărului de muncitori au fost înregistrate în ramurile de bază ale industriei. Astfel, în perioada 1950-1966, numărul muncitorilor a sporit în domeniul energiei electrice şi termice de aproape 6 ori şi în cea a construcţiilor de maşini de aproape 3 ori. Tîndu-se seamă de faptul că aceste ramuri au rolul principal în progresul tehnico-economic al întregii economii, putem aprecia că clasa muncitoare îşi aşteaptă rîndurile în primul rînd cu elemente de calificare mai înaltă, capabile să manipuleze tehnica modernă.

Progresul tehnic continuu a determinat creşterea rapidă a numărului muncitorilor cu profesii specifice ramurilor industriale de bază, apariţia de profesii noi, adîncirea specializării profesionale, dispariţia unor profesii legate de folosirea mijloacelor tehnice şi proceselor tehnologice depăşite, scăderea pondii muncitorilor cu profesii manuale, unele din acestea fiind eliminate, iar altele schimbîndu-şi esenţial conţinutul.

Mutaţiile intervenite în structura socială a clasei muncitoare. În condiţiile ei de muncă şi de viaţă şi în condiţia ei înţiruse profund întreaga dezvoltare a ţării noastre. Ele duc la întărirea continuă a orînduirii noastre socialiste, au drept corolar creşterea leasă a nivelului clasei muncitoare de clasă conducătoare a societăţii noastre. Clasa muncitoare îşi îndeplineşte acest rol în alianţă cu ţărănimii, în strînsă unitate cu intelectualitatea şi cu masele largi ale poporului.

Progresul tehnic continuu a determinat creşterea rapidă a numărului muncitorilor cu profesii specifice ramurilor industriale de bază, apariţia de profesii noi, adîncirea specializării profesionale, dispariţia unor profesii legate de folosirea mijloacelor tehnice şi proceselor tehnologice depăşite, scăderea pondii muncitorilor cu profesii manuale, unele din acestea fiind eliminate, iar altele schimbîndu-şi esenţial conţinutul.

Amplioarea industrializării socialiste a ţării noastre, diversificarea continuă a economiei, introducerea tot mai largă în producţie a cuceririlor ştiinţei şi tehnicii, exigenţele tot mai mari privind calitatea produselor, reclamă o preocupare permanentă pentru instruirea noilor cadre şi îmbogăţirea continuă a cunoştinţelor tehnico-profesionale ale celor existente. Corespunzător sarcinilor dezvoltării actuale şi în perspectivă a economiei naţionale, pînă în 1970 numărul muncitorilor este de 310 000 de muncitori calificaţi, iar un mare număr vor fi calificaţi sau îşi vor ridica nivelul de calificare la locul de muncă. În acest scop, pe baza indicatului Congresului al IX-lea al partidului, s-au luat măsuri pentru dezvoltarea largă a învăţămîntului profesional, pentru perfecţionarea cursurilor de calificare, a învăţămîntului seral şi fără frecvenţă. Creşterea ponderii muncitorilor de înaltă calificare are profunde implicaţii economice — influenţînd în mod direct creşterea productivităţii muncii sociale, ridicarea calităţii producţiei. Totodată, orizontul cultural-tehnic mai larg, cunoştinţele

Trăsăturile moral-politice care caracterizează clasa muncitoare se întruchimesc în cel mai înalt grad în partidul comunist. Faptul că peste 4 la sută din efectivul total al partidului sînt muncitori evidenţiază că partidul nostru este o organizaţie de vînzător al clasei muncitoare. Un rezultat direct al influenţei puternice exercitate de clasa muncitoare asupra tuturor celorlalte categorii sociale este creşterea numărului ţărănilor comunisti în partid. Realitate vie a societăţii noastre, creşterea rolului conducător al partidului comunist constituie o cerinţă obligatorie, o lege obiectivă a înalţării şi dezvoltării construcţiei socialiste. Partidul s-a afirmat şi se afirmă tot mai puternic ca cel mai fidel exponent al aspiraţiilor poporului român, forţa socială capabilă să dea viaţă celor mai înalte aspiraţii ale naţiunii noastre, plin de strălucire pe care l-au dorit cu ardore românii şi pentru care au luptat eroic şi sîrui lungi de generaţii.

Fiecare nouă victorie în opera de desăvîrşire a construcţiei socialiste întăreşte tot mai mult influenţa clasei muncitoare şi a partidului în masele largi, contribuie la unirea tot mai strînsă a acestora în jurul partidului. Unitatea poporului, fenomen remarcabil şi de importanţă hotărîtoare în viaţa României socialiste, este în prezent mai trairnic decît orînd, acţionează ca o puternică forţă motrice a progresului ţării noastre. Prin rolul mereu sporit pe care-l exercită în viaţa socială a ţării noastre, clasa muncitoare îşi îndeplineşte cu succes înalta misiune pe care i-a încredinţat-o istoria în lupta pentru fîurirea noi societăţi. Prin aceasta, ea îşi îndeplineşte, totodată, o înaltă îndatorire internaţionalistă, aducîndu-şi contribuţia la întărirea sistemului mondial socialist, la sporeala influenţei ideilor socialismului în lume.

Amplioarea industrializării socialiste a ţării noastre, diversificarea continuă a economiei, introducerea tot mai largă în producţie a cuceririlor ştiinţei şi tehnicii, exigenţele tot mai mari privind calitatea produselor, reclamă o preocupare permanentă pentru instruirea noilor cadre şi îmbogăţirea continuă a cunoştinţelor tehnico-profesionale ale celor existente. Corespunzător sarcinilor dezvoltării actuale şi în perspectivă a economiei naţionale, pînă în 1970 numărul muncitorilor este de 310 000 de muncitori calificaţi, iar un mare număr vor fi calificaţi sau îşi vor ridica nivelul de calificare la locul de muncă. În acest scop, pe baza indicatului Congresului al IX-lea al partidului, s-au luat măsuri pentru dezvoltarea largă a învăţămîntului profesional, pentru perfecţionarea cursurilor de calificare, a învăţămîntului seral şi fără frecvenţă. Creşterea ponderii muncitorilor de înaltă calificare are profunde implicaţii economice — influenţînd în mod direct creşterea productivităţii muncii sociale, ridicarea calităţii producţiei. Totodată, orizontul cultural-tehnic mai larg, cunoştinţele

Trăsăturile moral-politice care caracterizează clasa muncitoare se întruchimesc în cel mai înalt grad în partidul comunist. Faptul că peste 4 la sută din efectivul total al partidului sînt muncitori evidenţiază că partidul nostru este o organizaţie de vînzător al clasei muncitoare. Un rezultat direct al influenţei puternice exercitate de clasa muncitoare asupra tuturor celorlalte categorii sociale este creşterea numărului ţărănilor comunisti în partid. Realitate vie a societăţii noastre, creşterea rolului conducător al partidului comunist constituie o cerinţă obligatorie, o lege obiectivă a înalţării şi dezvoltării construcţiei socialiste. Partidul s-a afirmat şi se afirmă tot mai puternic ca cel mai fidel exponent al aspiraţiilor poporului român, forţa socială capabilă să dea viaţă celor mai înalte aspiraţii ale naţiunii noastre, plin de strălucire pe care l-au dorit cu ardore românii şi pentru care au luptat eroic şi sîrui lungi de generaţii.

În secţia artizanat a cooperativei meşteşugăreşti „Mobila Banatului” din Timişoara (Foto: Agerpres)

DOCUMENTELE PLENAREI C. C. AL P. C. R.

din 5-6 octombrie

În dezbatere

ADUNAREA ACTIVULUI DE PARTID DE LA UZINA „VICTORIA”-CĂLAN

● TELEGRAMA ADRESATĂ C. C. AL P. C. R., TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

Asigurând un cadru perfecționat, superior de activitate științifică în general, proiectul Direcției prevede o serie de măsuri care, hotărât, vor avea efecte deosebit de favorabile și asupra dezvoltării rapide, raționale a cercetării din învățământul superior, asupra contribuției acesteia la soluționarea necesităților economice și culturale naționale. Personal, consider că va avea o mare însemnătate în acest sens extinderea sistemului contractelor dintre cercetarea universitară și întreprinderi, asigurându-se intensificarea investigațiilor științifice de la catedre cu tradiții de cercetare, chiar înalte ca pe lângă acestea să se încheie unități speciale cu astfel de preocupări.

De altfel, cu prilejul unor călătorii peste hotare m-am putut convinge de eficiența pe care o pot avea unitățile de cercetare înființate pe lângă catedrele universitare. Pentru a mă referi doar la domeniul cel mai preocupant — metalurgia fierului — as enumera în acest sens centrele de cercetare existente pe lângă institutele politehnice din Aachen, Stuttgart. În acest din urmă oraș, pe lângă catedra de specialitate activă, s-a ocupat de dezvoltarea a două mari probleme studiate la catedră — reducerea oxidului de fier direct cu gaz metan (care de pe acum își găsește aplicare semi-industrială la uzinele „Industria Sirmii” din Cimpia Turzii) și elaborarea unor materiale rare pentru care s-a construit o stație-pilot.

Dezvoltarea acestor nuclee embrionare — așa cum se prevede în proiectul de Directive — va aduce cadrele de la catedre să abordeze teme interesante, utile din punct de vedere economic. În această privință s-a acumulat o anumită experiență. Catedra noastră, bunăoară, și-a asumat anul acesta răspunderea pentru onorarea a 14 convenții de colaborare, la care s-au prevăzut termene fixe de încheiere a investigațiilor. Ea s-a văzut nevoită totuși să refuze anumite solicitări rezolvabile din punctul de vedere al concepției, dar pentru care nu posedă în prezent capacitatea de cercetare sau utilajele necesare.

Desigur, pentru existența și funcționarea în bune condiții mai complexe de cercetare de înaltă calitate va avea o mare importanță modalitatea de finalizare a rezultatelor. Recent, la Institutul politehnic-Cluj membri ai corpului de control al Oficiului de stat pentru standarde și invenții s-au interesat de mersul aplicării în producție a celor 22 de invenții înregistrate de catedra noastră. Situația este însă departe de a corespunde așteptărilor legitime ale cercetătorilor, cit și intereselor economice naționale, deoarece unorii beneficiari au refuzat asimilarea soluțiilor științifice și tehnice de mare randament economic sub pretext că nu intrunesc condițiile necesare experimentării.

Ceea ce dovedește implicit că la aceasta se limitează aproape toate „preocupările” lor în privința aplicării noilor realizări ale cercetării, deși sarcina lor este mult mai complexă: rezolvarea unor aspecte dificile, privind parametrii optimi ai instalațiilor, comportarea acestora, rezistența materialelor etc.

Mi se pare interesantă ideea preconizată de proiectul de Directive privind crearea treptată a unor institute, centre sau laboratoare de cercetări în componența centrelor industriale, care vor îndruma și activitatea acestora. Se creează astfel, după părerea mea, condiții favorabile intensificării tocmai a acestor cercetări, de dezvoltare. Membrii catedrelor vor putea folosi astfel, pentru munca de creație științifică, o bună parte din timpul pe care în prezent îl consacra rezolvării unor aspecte mărunte ale asistenței tehnice în unitățile productive.

De bună seamă, și cooplerarea unor oameni de știință și cadre didactice în consiliile de administrație ale centrelor industriale, cum se preconizează în proiectul Directivei, va favoriza stabilirea unor legături directe, mai trănice și cu caracter permanent între sectoarele de cercetare și cele de producție. Se creează în acest fel posibilitatea, de maximă însemnătate și utilitate, ca întîlnirile și consultările dintre acestea să capete un caracter organizat, sistematic, ca munca de consiliere să fie desfășurată și în prezent de unii dintre oamenii noștri de știință — dar destul de sporadică până acum — să fie completată cu forme noi de participare a savanților și cercetătorilor la progresul rapid al științei și economiei naționale. În acest sens mi se pare binevenită ideea din proiectul de Directive ca oamenii de știință și cercetătorii să participe direct la conducerea unităților industriale și să-și aducă contribuția efectivă, mai substanțială, la dezvoltarea problemelor mari ce confruntă astăzi uzinele noastre, mai ales a celor de perspectivă. Aceasta va asigura pe lângă participarea lor la luarea de hotărâri, să existe și posibilitatea concretă de a contribui la însăși perfecționarea activității unităților productive.

Cred că participarea noastră, a oamenilor de știință, la consiliile de administrație va avea rezultate cu

Colectivul Uzinelor „Victoria” din Călan se situează statornic de multă vreme în rândul colectivelor industriale fruntea ale regiunii Hunedoara. Tradiția se confirmă și în acest an. La adunarea activului de partid din uzină, unde s-au dezbătut documentele elaborate de recenta Plenară a C.C. al P.C.R., s-a subliniat că în primele zece luni ale anului siderurgic de aici au depășit ritmic, luna de lună, toți indicatorii stabiliți prin planul de stat. Expriindu-și deplina aprobare față de măsurile preconizate de proiectul de Directive, participanții la adunare au evidențiat că forța și eficiența lor constă în faptul că răspund unor necesități reale și oferă soluții creatoare, impuse de dezvoltarea economiei în actuala etapă a dezvoltării construcției socialiste în țara noastră.

Mai mulți vorbitori — ingineri, economiști, maeștri și muncitori — s-au referit pe larg, în cadrul dezbaterilor, la marile rezerve și posibilități existente în uzină pentru ridicarea la un nivel mai înalt a eficienței producției de metal.

— Așa cum procedea în întotdeauna — a spus tov. Adolf Drucker, directorul uzinei — conducerea partidului nostru sintetizează experiența construcției socialiste și, descifrind științific tendințele de dezvoltare ale societății românești, stabilește pentru fiecare etapă măsuri menite să asigure progresul rapid și multilateral al țării. Complexitatea crescândă a problemelor pe care le ridică amplul proces de dezvoltare a economiei nu a putut să nu determine învechirea unor forme și metode de conducere și organizare a industriei, stabilite cu mulți ani în urmă. Acest lucru l-a simțit și uzina noastră. Relațiile cu forul nostru de resort s-au complicat în ultima vreme datorită practicii de centralism excesiv și întreruperii între uzină și ministere a numeroase verigi intermediare. S-au ivit astfel o seamă de anomalii în aprovizionarea cu materii prime, materiale și piese de schimb, ca și defacerea producției dată de ne socotirea pe deplin oportunității de coordonare operativă și de coordonare sigură a creării unui complex metalurgic capabil să asigure o înaltă eficiență a producției de metal.

Alți participanți la dezbateri au subliniat în cuvintele lor importanța măsurilor preconizate pentru perfecționarea actualului sistem de preturi. Inge-

nerul șef, Doinel Frențoni, a demonstrat cu exemple concrete că în cazul turnării pieselor de mare complexitate tehnică se cere un mare volum de studii, proiecte și calcule. Preturile la aceste reperi se stabilesc abia după timp îndelungat de circulație a documentelor la ministerul tutelar și la alte organe centrale. Aceasta se petrece datorită în principal faptului că uzinei noastre i se refuză, din motive neîntemeiate, înființarea unui serviciu al metalurgiei șef, însărcinat cu elaborarea studiilor tehnico-economice, a documentațiilor și tehnologiilor optime pentru punerea în fabricație a noilor reperi de piese turnate.

Secția de bază, conducătoare a uzinei din Călan o constituie, după cum se cunoaște, cele două furnale, care elaborează cea mai mare cantitate de fontă cenușie necesară industriei constructoare de mașini. Referindu-se la munca din acest important sector, specialistul Nicolae Piliș, ca și Ion Dudaș, președintele sindicatului din uzină, au relevat deficiențele modului în care este elaborat în prezent planul de aprovizionare al întreprinderii cu minereuri de fier, carbune cocsificabil, cocs și alte materiale. „Direcția generală, ministerul — au arătat cei doi vorbitori — elaborează indicatori de plan pentru uzină, dar nu îi corelează judicios cu necesarul de materii prime. Din această pricină se nasc o serie de perturbări tehnologice, care în final stănesc activitatea economic-financiară a întreprinderii și satisfacerea în tot mai bune condiții a cerințelor beneficiarilor. De aceea, propunem ca în cadrul relațiilor viitoare dintre întreprinderi, centrală și ministere să se acorde prioritate cerințelor formulate de întreprinderi pentru materii prime, cu condiția respectării stricte a balanțelor stabilite la nivelul economiei naționale. Ne referim la materialele centralizate — minereuri de fier și cocs pentru fabricarea fontei cenușii — de a cărei calitate depinde hotărât calitatea produselor noastre și a altor instalații și agregate complexe fabricate în țară.”

Pentru o mai realistă și mai eficientă folosire a fondurilor de experimentare științifică, unii participanți la dezbateri au formulat părerea că ac-

le de conducere colectivă care vor fi create în întreprinderi și în centrele industriale, maestrul Gheorghe Andra a propus ca în comitetele de direcție ale întreprinderilor și în consiliile de administrație ale centrelor industriale să fie cooptate cadre de ingineri, economiști și tehnicieni cu o înaltă calificare și o bogată experiență în conducerea nemijlocită a producției.

Laurențiu VISKI
corespondentul „Scintei”

„Activul de partid al uzinei „Victoria” Călan, dezbătând documentele elaborate de recenta Plenară a C.C. al P.C.R., își afirmă întru totul caracterul științific al politicii partidului nostru, politică bazată pe studierea temeinică a realităților și condițiilor concrete ale țării noastre, a legilor obiective ale progresului economic și social.

Cu mândrie patriotică și satisfacție deplină, comunitățile din uzina noastră își exprimă toată admirația față de documentele elaborate, adunarea noastră constituind un prilej de examinare exigentă a activității noastre de până acum și de stabilire a celor mai corespunzătoare posibilități pentru creșterea eficienței economice a întregii activități. Acțiunea de organizare științifică a producției și a muncii, care se desfășoară în uzina noastră, a dus la depășirea valorii producției globale pe anul în curs cu peste 18,5 milioane lei și la realizarea unor beneficii suplimentare de peste 5,6 milioane lei.

Asigurăm Comitetul Central al partidului, pe tov. tovarășe Nicolae Ceaușescu, că vom depune toate eforturile și capacitățile noastre pentru a traduce în viață hotărârile ce vor fi adoptate de Conferința Națională a partidului.”

Puternic și inteligent al cercetării științifice

Prof. ing. Alexandru DOMȘA
rectorul Institutului politehnic-Cluj

mintul nostru superior există — firesc, încă embrionar — asemenea nuclee de cercetare, așa cum este chiar cel de la catedra de tehnologia metalelor pe care o conduce la Institutul politehnic-Cluj este un colectiv alcătuit din cinci specialiști fără sarcini didactice, cu preocupări exclusiv de cercetare și direct legate de producția industrială. În ultimii ani ei s-au ocupat de dezvoltarea a două mari probleme studiate la catedră — reducerea oxidului de fier direct cu gaz metan (care de pe acum își găsește aplicare semi-industrială la uzinele „Industria Sirmii” din Cimpia Turzii) și elaborarea unor materiale rare pentru care s-a construit o stație-pilot.

Dezvoltarea acestor nuclee embrionare — așa cum se prevede în proiectul de Directive — va aduce cadrele de la catedre să abordeze teme interesante, utile din punct de vedere economic. În această privință s-a acumulat o anumită experiență. Catedra noastră, bunăoară, și-a asumat anul acesta răspunderea pentru onorarea a 14 convenții de colaborare, la care s-au prevăzut termene fixe de încheiere a investigațiilor. Ea s-a văzut nevoită totuși să refuze anumite solicitări rezolvabile din punctul de vedere al concepției, dar pentru care nu posedă în prezent capacitatea de cercetare sau utilajele necesare.

Desigur, pentru existența și funcționarea în bune condiții mai complexe de cercetare de înaltă calitate va avea o mare importanță modalitatea de finalizare a rezultatelor. Recent, la Institutul politehnic-Cluj membri ai corpului de control al Oficiului de stat pentru standarde și invenții s-au interesat de mersul aplicării în producție a celor 22 de invenții înregistrate de catedra noastră. Situația este însă departe de a corespunde așteptărilor legitime ale cercetătorilor, cit și intereselor economice naționale, deoarece unorii beneficiari au refuzat asimilarea soluțiilor științifice și tehnice de mare randament economic sub pretext că nu intrunesc condițiile necesare experimentării.

Ceea ce dovedește implicit că la aceasta se limitează aproape toate „preocupările” lor în privința aplicării noilor realizări ale cercetării, deși sarcina lor este mult mai complexă: rezolvarea unor aspecte dificile, privind parametrii optimi ai instalațiilor, comportarea acestora, rezistența materialelor etc.

Mi se pare interesantă ideea preconizată de proiectul de Directive privind crearea treptată a unor institute, centre sau laboratoare de cercetări în componența centrelor industriale, care vor îndruma și activitatea acestora. Se creează astfel, după părerea mea, condiții favorabile intensificării tocmai a acestor cercetări, de dezvoltare. Membrii catedrelor vor putea folosi astfel, pentru munca de creație științifică, o bună parte din timpul pe care în prezent îl consacra rezolvării unor aspecte mărunte ale asistenței tehnice în unitățile productive.

afit mai pozitive, cu cit în componența acestora vor fi aleși specialiști cel mai competenți, cu experiență și legați de profilul unităților productive. Consider de asemenea util să se extindă și activitatea consilierilor nepermanenți, la a căror părere să se recurgă în cazul când este vorba de soluționarea unor probleme specifice. Pătrunderea oamenilor de știință și a cercetătorilor în conducerea uzinelor cred că va genera treptat preponderența atit de necesară astăzi a cercetării științifice asupra programului de fabricație, de perspectivă, ca o condiție esențială pentru a asigura produsele noastre calitatea și gradul de originalitate care să le facă cit mai competitive, să aibă o apariție promptă pe piața internațională.

Prevederea proiectului Directivei ca o categorie de cercetări prioritare să aibă o metodologie de avizare mai rapidă, corespunde intrinsec necesităților imperioase de a accelera ritmul asimilării în producție a unor importante categorii de cercetări. În plus, cred că pe măsură ce centrele industriale vor avea deplina răspundere a gestiunii economice proprii și vor întreprinde relații cu firme de peste hotare, în mod firesc trebuie să se îngrădească și de punerea în valoare a produselor inteligenței noastre proprii, să curne acele fenomene de respingere a unor astfel de eforturi, a materiale, reprezentate de o dezvoltare economică substanțială ce se observă în trecut din cauza unei organizări defectuoase. Chiar dacă din motive obiective unele cercetări nu au șanse de a fi valorificate în țară, ele ar putea constitui obiect de export în țările în care există condiții favorabile în acest sens. Ar fi de dorit, cred, ca viitoarele centre industriale să manifeste interesul cuvenit și față de această formă a valorificării soluțiilor elaborate de cercetarea de la catedră, contribuind astfel la o mai mare mobilizare a forțelor creatoare ale cercetătorilor noștri.

Totodată, crearea posibilității ca o parte din disponibilitățile de valoare apărute prin punerea în valoare a cercetărilor să fie utilizate pentru dezvoltarea bazei materiale a unităților de cercetare va permite suplimentarea fondului acordat de la buget pentru echiparea laboratoarelor cu aparatură modernă. Pentru a elimina decalajul ce se constată dintre apariția unui aparat modern și livrarea lui la catedrele universitare de către organele centrale de import (înțelegându-se de luni și chiar ani urmări de uzură morală a echipamentului respectiv înainte chiar de a fi pus în funcțiune) se considera utilă crearea posibilității pentru unitățile care dispun de fondul valutar de a trata direct cu firma furnizoare. Aceasta ar corespunde mai deplin scopului înzestrării catedrelor cu echipament modern în vederea ridicării nivelului relațiilor, a abordării celor mai actuale și mai importante teme solicitate de producție.

ION TOADER, economist la Șantierul naval Brăila:

Am studiat cu un deosebit interes și cu legitimă mândrie proiectul de Directive ale C.C. al P.C.R. cu privire la perfecționarea conducerii și planificării economiei naționale, corespunzător condițiilor etapei de dezvoltare a patriei noastre. Însemnata este o măsură care preconizează este ovișitoare. Ele sporesc răspunderea morală și materială, mobilitatea și autonomia funcțională în îndeplinirea sarcinilor de producție ale fiecărei întreprinderi. Noi încă de pe acum ne-am propus să studiem lansarea unei programări juste a cifrelor de plan pe sectoare, urmărirea cheltuielilor pe fiecare navă și produs în scopul reducerii pretului de cost, a consumului specific de materiale și economisirii unor însemnate cantități de metal, astfel că, începând cu anul 1968, măsurile cuprinse în proiectul de Directive să declanșeze o eficiență sporită.

MARIN DUMITRACHE, de la Uzinele „1 Mai”-Ploiești:

Prin conținutul lor profund realist, prevederile documentelor plenary C.C. al P.C.R. vor determina punerea rapidă în valoare a întregului potențial de producție al fiecărei întreprinderi, dezvoltarea pe toate treptele și la toate nivelele a spiritului de inițiativă, materializarea, în scurt timp, a eforturilor muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor în produse de înaltă calitate, cu performanțe tehnice ridicate, înaltura de tuturor formelor de risipă. Aceste măsuri vor crea și în uzina noastră un cadru propice aezării întregii activități pe baze științifice, va elimina tot ceea ce este depășit și învechit, va valorifica rezervele interne de care dispunem. Discuțăm, într-una din zilele trecute, cu tehnicienii Gheorghe Mincu, Petre Viron și Gheorghe Marinescu. Ei au spus încă de acum câțiva ani matriarea în trepte a conurilor de sape de foraj ca, pe această bază,

se realizeze o reducere a consumului de metal cu peste 44 de tone pe an. Asemenea propuneri valoroase — mi-au spus ei — vor fi în viitor foarte apăsător studiate și aplicate cu toată operativitatea în producție, deoarece pe de o parte noile prevederi stabilesc obligații precise în această privință pentru conducerea întreprinderilor, iar pe de altă parte se stimulează, în mod deosebit, interesul fiecărui salariat pentru fructificarea celor mai ingenioase și mai economice soluții tehnice propuse, cu eficiență certă și imediată.

KEREKES TIBERIU, secretarul Comitetului executiv al Sfatului popular orășenesc Zalău:

Lărgirea atribuțiilor și competențelor aparatului administrativ al orașelor și comunelor, prevăzută în documentele Plenary C.C. al P.C.R., presupune o creștere considerabilă a spiritului de răspundere, deschidere un câmp larg de manifestare a inițiativelor în valorificarea resurselor locale. În acest cadru, după părerea mea, o serie de activități tradiționale vor cunoaște o dezvoltare și mai mare decît pînă acum. La noi, bunăoară, există condiții pentru înflorirea unor mesesuguri străvechi și alte activități economice.

O problemă careia va trebui să i se acorde atenție deosebită, în cadrul acțiunii de sistematizare a localităților rurale, este continuarea și mai susținută a acțiunii de modernizare a drumurilor și șoselelor.

I. SCHULLER, maestrul chimist din Rîșnov:

În organizarea și conducerea producției, așa după cum rezultă din măsurile privitoare la perfecționarea activității economice, un rol deosebit revine maestrului. Consider că sint bine venite măsurile menite să întărească rolul și răspunderea maestrului în realizarea sarcinilor de plan. As vrea să arăt însă că, în unele întreprinderi, maestrul nu sint folosit potrivit pregătirii lor, fiind puși să îndeplinească tot felul de ac-

tivități inferioare calificării pe care o au. De aceea, cred că ar trebui să se reglementeze și această problemă, astfel ca în viitor să nu mai fie posibile asemenea anomalii.

N. HIRIZAN, directorul sucursalei regionale Argeș a Băncii Naționale:

Ca economist și ca vechi lucrător al Băncii Naționale am studiat cu multă atenție problemele finanțării și creditării producției și investițiilor, în special cele legate de rolul creditelor și băncilor în economie. Mă declar întru totul de acord cu aprecierea că creditul bancar n-a exercitat o influență activă asupra miscării valorilor materiale pentru reducerea cheltuielilor de producție și întărirea disciplinei de plan. Personal, de multe ori mă gîndeam asupra înființării cel puțin a Băncii Agricole și aceasta chiar din 1962, cînd a fost încheiată cooperativizarea agriculturii. Directivele C.C. al P.C.R. merg mai departe, ridicînd problema înființării unei bănci specializate pentru activitatea de industrie și comerț, pentru agricultură și pentru comerțul exterior, ceea ce va genera o înaltă eficiență în funcționarea creditului.

STICA FERDINAND, secretarul Comitetului executiv al Sfatului popular comunal Lăpușnicel, raionul Bozovici:

Lucrez în administrația de stat de mai bine de 20 de ani și mi-am dat seama întotdeauna că paralelismul și verigile intermediare ce au existat între comuna, raion și regiune au pus piedici serioase rezolvării problemelor lor economice și sociale. Asemenea anomalii vor dispărea prin înființarea organizațiilor administrative-teritoriale a țării. Precizez în mod deosebit prevederile cu privire la sistematizarea comunelor din zonele de deal și de munte. Ea reflectă grija de a nu se crea greutăți populației dispersate din aceste zone. Viitoarele comune vor fi amplasate în mod rațional, menținându-se legătură permanentă, în condiții optime, cu cetățenii.

DIN SCRISORILE SOSITE LA REDACȚIE

se realizeze o reducere a consumului de metal cu peste 44 de tone pe an. Asemenea propuneri valoroase — mi-au spus ei — vor fi în viitor foarte apăsător studiate și aplicate cu toată operativitatea în producție, deoarece pe de o parte noile prevederi stabilesc obligații precise în această privință pentru conducerea întreprinderilor, iar pe de altă parte se stimulează, în mod deosebit, interesul fiecărui salariat pentru fructificarea celor mai ingenioase și mai economice soluții tehnice propuse, cu eficiență certă și imediată.

KEREKES TIBERIU, secretarul Comitetului executiv al Sfatului popular orășenesc Zalău:

Lărgirea atribuțiilor și competențelor aparatului administrativ al orașelor și comunelor, prevăzută în documentele Plenary C.C. al P.C.R., presupune o creștere considerabilă a spiritului de răspundere, deschidere un câmp larg de manifestare a inițiativelor în valorificarea resurselor locale. În acest cadru, după părerea mea, o serie de activități tradiționale vor cunoaște o dezvoltare și mai mare decît pînă acum. La noi, bunăoară, există condiții pentru înflorirea unor mesesuguri străvechi și alte activități economice.

O problemă careia va trebui să i se acorde atenție deosebită, în cadrul acțiunii de sistematizare a localităților rurale, este continuarea și mai susținută a acțiunii de modernizare a drumurilor și șoselelor.

I. SCHULLER, maestrul chimist din Rîșnov:

În organizarea și conducerea producției, așa după cum rezultă din măsurile privitoare la perfecționarea activității economice, un rol deosebit revine maestrului. Consider că sint bine venite măsurile menite să întărească rolul și răspunderea maestrului în realizarea sarcinilor de plan. As vrea să arăt însă că, în unele întreprinderi, maestrul nu sint folosit potrivit pregătirii lor, fiind puși să îndeplinească tot felul de ac-

Mijloace moderne de calcul

legate de crearea bazei materiale a sistemului informațional. Această acțiune, prevăzută a fi îndeplinită pe etape, va duce în final la crearea unui sistem informațional național, pe baza ciberneticii. Desigur, existența mașinilor electronice creează condiții favorabile pentru folosirea metodelor de programare, cu preocupări de optimizare, ca și a altor metode moderne. Studiile efectuate de specialiști din străinătate, ca și din țara noastră, arată că din toate punctele de vedere modalitatea cea mai eficientă este crearea de stații de calcul electronic dotate cu calculatoare mari, care să deservescă mai multe instituții și întreprinderi, capabile să rezolve în condiții avantajoase probleme la scară republicană.

Consider că valorificarea fluxului informațional la nivel microeconomic presupune folosirea unor metode matematice specifice și, în primul rînd, a cercetărilor operaționale, atit de eficiente tocmai la acest nivel (jocuri strategice, problema stocurilor sau inventarului, diferite variante de programare — liniară, dinamică etc. — problema firilor de așteptare, metoda drumului critic, analiza secvențială și altele). Trebuie spus că unele din aceste metode se aplică — avem în vedere, în primul rînd, metoda „drumului critic” aplicată în construcții — cu rezultate care îndreptățesc mari speranțe. Trebuie stimulată aplicarea balanței interarmurii la nivelul întreprinderii, excelent instrument pentru planificare. Or, o serie de variante de acest fel se pot realiza și în condițiile actuale, fără să se recurgă

la prelucrări electronice, cu maximă de eficiență pentru întreprinderi. Aceasta presupune însă asigurarea unor informații indispensabile, în care mecanizarea cu mijloace obișnuite se dovedește extrem de utilă.

Cu multă acuitate se pune problema studiilor previzionale, a prognozelor și a modelelor economice, subliniată în mod deosebit în proiectul de Directive. Ea este actuală, atit la nivelul întreprinderii, cit și la cel al economiei naționale. Personal, consider că elaborarea unor scheme de modele previzionale, mai ales legate de aprecierea îndeplinirii probabile a planului, la diferiți indicatori, la nivelul întreprinderii — sarcină pe care și-ar putea-o asuma economiștii, matematicienii și statisticienii din învățământul superior, de la institutele Academiei — ar fi de mare folos întreprinderilor. În același sens, s-ar dovedi utilă tipizarea unor scheme de circuite informaționale în întreprinderi, cu indicarea procedurilor de prelucrare și, mai ales, a modalităților de valorificare pe baza metodelor moderne de calcul și analiză.

Cred, de asemenea, că ar prezenta interes inițierea unor publicații de organizare științifică a producției și a muncii, în care să-și găsească loc și problemele fluxului informațional, ca și metodele matematice. N-ar fi lipsită de eficiență organizarea unor cursuri scurte de informare tehnico-științifică a economiștilor și inginerilor din întreprinderi, unde să se predea noțiuni de bază privind metodele sus-

Unul din pag. 1)

nisterului Industriei Alimentare? Sau cit folos poate aduce — dată fiind greutatea de prelucrare a unor asemenea informații — o dare de seamă cum este „situația chereștelor de rașinoase pentru export”, cu 32 coloane și 120 rînduri, pe care lunar o completează întreprinderea forestieră Cluj pentru Direcția regională de exploatare, transport și industrializarea lemnului Cluj? Situații asemănătoare se întînesc — din păcate — la întreprinderi din industria petrolului, industria minieră, în construcții, agricultură. Neîndoielnic, asemenea practici însumă o risipă inutilă de muncă socială, cu atît mai mult cu cit foarte adesea pentru operațiile de completare și prelucrare a unor astfel de situații, evidente și dări de seamă sint folosite cadre de înaltă calificare — ingineri, economiști — necesare sectoarelor productive.

Desigur, aceasta este numai o latură a problemei. Tînd seama de complexitatea sistemului informațional, de necesitatea creării treptate a condițiilor pentru realizarea sistemului cibernetice național, consider că este timpul ca organele centrale, cărora prin acte normative li se acordă competențe în coordonarea evidenței economice, să se ocupe de elaborarea

schemelor și circuitelor informaționale, la toate nivelele, ca sistem integrat, aprecind problemele în perspectiva sistemului informațional național. Eventual, această cerință s-ar putea rezolva prin înființarea unui oficiu sau institut interdepartamental cu sarcini și atribuții precise în acest context. Aceasta, cu atît mai mult cu cit principii care trebuie îndeplinite (nu același lucru cantități raționale (ne apăsător minime) de informații, dar valorificate la maximum, cu tehnica modernă și cu metode moderne de calcul și analiză economică.

Ceea ce se cuvine subliniat în mod deosebit este faptul că în condițiile apropierei conducerii de producție, prin crearea centrelor industriale, ale acordării de atribuții largite întreprinderilor, sistemul informațional nu trebuie îngustat, ci, dimpotrivă, dezvoltat și perfecționat. Scopul esențial care trebuie urmărit este — așa cum se arată în proiectul de Directive — de a dispune de o informație economică absolut necesară, care să asigure la întreprinderi, centrale industriale, ministere și la organele centrale de sinteză economică, cunoașterea tuturor laturilor care caracterizează activitatea economică, rezultatele obținute, eventualele deficiențe și cauzele care le-au provocat.

În aceste condiții, problema fluxu-

lui informațional și a metodelor moderne de calcul se pune oarecum diferit la nivel macroeconomic și la cel microeconomic. Ce trebuie făcut în acest scop? După părerea mea, în prezent atenția majoră se cere acordată întreprinderii. Va fi necesar, în primul rînd, să fie elaborat un sistem rațional de indicatori la nivelul întreprinderii, care să polarizeze fluxul informațional. Va trebui, în continuare, ca în fiecare întreprindere să fie perfecționat sistemul informațional, prin sistematizarea surselor generatoare de informații, prin introducerea treptată a elementelor de mecanizare și automatizare. Important este ca la nivelul întreprinderii să crească considerabil gradul de valorificare a fluxului informațional pentru decizii economice fundamentate științific. Se cuvine lichidată cu hotărîre optica profund dăunătoare potrivit căreia informația este necesară forurilor tutelare și nu conducerii întreprinderii.

Problema perfecționării fluxului informațional este intim legată, pe de o parte de aceea a organizării și fundamentării științifice a conducerii și planificării, iar pe de altă parte, de modernizarea bazei sale materiale și, mai departe, de folosirea metodelor matematice moderne de calcul și analiză. Proiectul de Directive esalonază, în mod judicios, obiectivele

de prelucrări electronice, cu maximă de eficiență pentru întreprinderi. Aceasta presupune însă asigurarea unor informații indispensabile, în care mecanizarea cu mijloace obișnuite se dovedește extrem de utilă.

Cu multă acuitate se pune problema studiilor previzionale, a prognozelor și a modelelor economice, subliniată în mod deosebit în proiectul de Directive. Ea este actuală, atit la nivelul întreprinderii, cit și la cel al economiei naționale. Personal, consider că elaborarea unor scheme de modele previzionale, mai ales legate de aprecierea îndeplinirii probabile a planului, la diferiți indicatori, la nivelul întreprinderii — sarcină pe care și-ar putea-o asuma economiștii, matematicienii și statisticienii din învățământul superior, de la institutele Academiei — ar fi de mare folos întreprinderilor. În același sens, s-ar dovedi utilă tipizarea unor scheme de circuite informaționale în întreprinderi, cu indicarea procedurilor de prelucrare și, mai ales, a modalităților de valorificare pe baza metodelor moderne de calcul și analiză.

Cred, de asemenea, că ar prezenta interes inițierea unor publicații de organizare științifică a producției și a muncii, în care să-și găsească loc și problemele fluxului informațional, ca și metodele matematice. N-ar fi lipsită de eficiență organizarea unor cursuri scurte de informare tehnico-științifică a economiștilor și inginerilor din întreprinderi, unde să se predea noțiuni de bază privind metodele sus-

legate de crearea bazei materiale a sistemului informațional. Această acțiune, prevăzută a fi îndeplinită pe etape, va duce în final la crearea unui sistem informațional național, pe baza ciberneticii. Desigur, existența mașinilor electronice creează condiții favorabile pentru folosirea metodelor de programare, cu preocupări de optimizare, ca și a altor metode moderne. Studiile efectuate de specialiști din străinătate, ca și din țara noastră, arată că din toate punctele de vedere modalitatea cea mai eficientă este crearea de stații de calcul electronic dotate cu calculatoare mari, care să deservescă mai multe instituții și întreprinderi, capabile să rezolve în condiții avantajoase probleme la scară republicană.

Consider că valorificarea fluxului informațional la nivel microeconomic presupune folosirea unor metode matematice specifice și, în primul rînd, a cercetărilor operaționale, atit de eficiente tocmai la acest nivel (jocuri strategice, problema stocurilor sau inventarului, diferite variante de programare — liniară, dinamică etc. — problema firilor de așteptare, metoda drumului critic, analiza secvențială și altele). Trebuie spus că unele din aceste metode se aplică — avem în vedere, în primul rînd, metoda „drumului critic” aplicată în construcții — cu rezultate care îndreptățesc mari speranțe. Trebuie stimulată aplicarea balanței interarmurii la nivelul întreprinderii, excelent instrument pentru planificare. Or, o serie de variante de acest fel se pot realiza și în condițiile actuale, fără să se recurgă

Scoala și cultura

NU numai cercurile

se înscriu în zona de interesele din cultura și școlii. O mare întreprindere de manifestări au devenit totodată tradiționale și necesare, îmbogățind fizionomia culturală a fiecărei școli și deschizând largi orizonturi de afirmare a sensibilității, aptitudinilor și talentului tuturor școlărilor.

Potrivit noului regulament de desfășurare a Festivalului cultural-artistice al pionierilor și școlărilor, ne spune tov. Ion Pop, activist în Consiliul Național al Organizației Pionierilor, serbarea școlară — cea mai complexă și mai răspândită formă de manifestare artistică a școlărilor — a fost consacrată la modalitate fundamentală de participare la această competiție artistică republicană. Abandonându-se formele tradiționale (concurșuri de cântec, concursuri de desene, serbări școlare) și s-a restituit baza firească. Nu neglijăm însă competițional, dar lucrul cel mai important este ca toți copiii să cante, să danseze, să recite, să facă parte dintr-o formație artistică. De aceea am spus concis că serbarea — de fapt, un ciclu de serbări. Aceasta nu exclude eforturi de putin nici alte forme de manifestare artistică (teatru, serbări cîmpenești, carnavaluri, jocuri de tabără, montaje ocazionale etc.), precum nici orice altă formă de confruntare directă a valorilor artistice, pe care o școlară sau alta o găsește de cuvînt. Se va abandona însă artificiosă adorare a concursurilor în sine în favoarea unei munci fineșii, cu roade organice obținute.

Giindindu-ne că asaltul spre cultură se face nu numai la semnalul stărilor, ci mai cu seamă în flux neșteptat al darului ce caracterizează viața școlii — lectură, vizite, audii, vizionări, infilmări, etc. — nu putem să nu remarcăm prezența certă, în miezul timpului școlii, alături de clasicul orar, a unui nou, de o vigoare crescîndă și cu o vază aparte, orarul cultural — și care, implantat în conștiința tuturor, își impune frecvența tact dar nu mai puțin imperativ.

Ajunși aici s-a ridicat, în mod firesc, înec o problemă:

Alte coordonate

Școala este principala factor de cultură dar și singular. Este necesar totuși de aceea să se limpezască fel de precis relațiile școlii cu celelalte „catedre” culturale. Ideal ar fi ca fiecare școlară să fie multilateral dotată cu

nu sînt un „joli-joker”, bun la toate. Păr voluntariat nu există muncă culturală. Dar voluntariatul implică prin definiție o anumită libertate de mișcare. În definitiv mi-am asumat sarcina, nu mi-a trasat, căci e absurd să trasezi cuiva să fie animator. Poate de aici paradoxul că nu o dată este mare vîrta un profesor care sîntă toată ziua în

toate mijloacele necesare difuzării culturii: bibliotecă, discotecă, filmotecă, etc. Practic vorbind, chiar dacă aceste mijloace există, ele se subordonează utilității didactice. Presupunînd că așcoperi chiar o anumită arte extradidactice, rămîne totuși aproape întregă problema cuprinderii nemfioctie a tinerețurii școlare în circuitul mar-

răsfată pe elevi cu enciclopediile promise. Cite sepele de liceu vedem în holurile filarmonicilor? Și cîte grupuri ale filarmonicilor în sălile de festivități ale școlilor? De aceea din 100 de elevi chestionați la Liceul nr. 1 din Brașov cunoșteau fără excepție numele a zece interpret străini de muzică ușoară în timp ce doar cîțiva au putut numi cîni scriitori contemporani din aceleși țări. Multe muzee sînt practic ignorate de elevi, nu au găsit modalitățile de a-l atrage și de a-l reține.

Este nevoie de o apropiere reciprocă, elastică, și continuă, între școlară și ceilalți „dirigenți” ai culturii. Școala și cultura aparțin organice aceluiași sistem planetar și fără o perfectă orbitare și lor vor rămîne vaste tinuturi fertile venicîngheate. Și, dimpotrivă, acționînd însemnat, ele vor instaura acel climat cultivat pe care îl numim umanism, singurul potrivit și propice dezvoltării copiilor noștri.

Mircea SANTIMBREANU

ancheta culturală

școlară decit la bibliotecă, unul care face suetă în cancelarie decit cel care are abonament la cinematocă, unul care lînzărește decit cel care frecventează teatrul... Că o face pentru sine? Dar problema menținerii cadentelor fenomenului cultural modern e o treabă personală pentru un profesor? Și legătura cu sursele culturale sale nu cere timp? Profesorul nu poate înnoia timpul altora cîtă vreme propriul său timp e încălcat și degradat. (Prof. Ursu Gheorghe, București).

Un profesor de muzică de la un liceu brașovean dornic să facă cor, dar căruia i s-a trasat sarcina să se ocupe de fantar. Pentru asigurarea frecvenței primise chiar și autorizarea să-și tundă pe recalcitranti. Discutam această problemă și cu un părinte, scriitorul C-tin Chirîș, tatăl a trei copii școlari.

Timpul liber al elevului nu trebuie să devie, e clar, timp pierdut. Din păcate, uneori tocmai timpul „ocupat” devine timp pierdut. Este cazul acțiunilor leșinate, slete prin repete, bătrînești, inadecvate virștel etc. Dintr-un anumit puritanism ne înverșunăm uneori împotriva oricărei forme de libertate liberă a timpului... Liber. Nu este cazul să hiperorganizăm totul: există nevoia absolut legitimă a relaxării, a distracției, a meditației, a visării, a infilmării cu tine însuși. Mai ales la adolescenți... Și în definitiv, practica normală, curentă, de o vîrstă întregă, nu este consensuală și selectivă, de arți și cultură?

Un moment din spectacolul de vineri seara pe scena Operei, care a prilejuit întîlnirea cu una din capodoperele genului: „Don Juan” de Mozart. Distribuția a cuprins pe DAN IORDACHEȘCU, MARINA KRIVOVIĆ (care a debutat cu acest prilej la Opera din București), VALENTIN LOGHIN, MAGDA IANCULESCU, IOLANDA MĂRCULESCU, ION STOIAN, CONSTANTIN GABOR, IOAN HVOROV

Un moment din spectacolul de vineri seara pe scena Operei, care a prilejuit întîlnirea cu una din capodoperele genului: „Don Juan” de Mozart. Distribuția a cuprins pe DAN IORDACHEȘCU, MARINA KRIVOVIĆ (care a debutat cu acest prilej la Opera din București), VALENTIN LOGHIN, MAGDA IANCULESCU, IOLANDA MĂRCULESCU, ION STOIAN, CONSTANTIN GABOR, IOAN HVOROV

- O fată ferețit — cinemascop: PATRIA (completare Efemere) — 9; 11,30; 14; 16,30; 19; 21,30; LUCEAFĂRUL (completare Știruc, pasăre reptilă) — 9; 11,15; 13,30; 16,15; 18,30; 20,45; BUCUREȘTI (completare Miștina tăcută) — 9; 11,15; 13,30; 16,15; 18,30; 20,45.
- Profesorul distrat: REPUBLICA (completare Tămăduire) — 9,30; 11,45; 14; 16,45; 19; 21,15; CAPITOL (completare Piliu II) — 9,15; 11,30; 13,45; 16,15; 18,30; 20,45; MODERN (completare Miștina tăcută) — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21.
- Zece negri mîțit: FESTIVAL — 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21; FERVIAR — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21 (la ambele completări Micii înalțori), EXCELSIOR — 8,45; 12; 14,15; 16,30; 18,45; 21; 23,30; Oameni în rulotă: VICTORIA (completare Legenda) — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45.
- Oculul: CENTRAL (completare Efemere) — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21.
- Program de scurt metraj consacrat picturii franceze contemporane: CINEMATECA — 10; 12.
- În vîrta spre Alaska: LUMINA — 9—15,45 în continuare; 16,15; 18,30; 20,30.
- Pe cer trece carul mare: LUMINA (completare Mărkșești... 50 de ani) — 20,30.
- Program pentru copii: DOINA — 9; 10.
- Canallile: DOINA — (completare Miștina tăcută) — 11,15; 13,45; 16; 18,30; 21.
- Cine călătorește un tigris: UNION (completare O sună la Oten) — 10; 12,30; 15; 17,30; 20,30.
- Orizont științific nr. 2 — U.R.S.S. — Laboratori vîșii — Vecinii — Despre fumăt — Orășul fără străzi: TIMPURI NOI — 9 — 21 în continuare.

- Fantomas contra Scotland Yard — cinemascop: GIULEȘTI (completare Efemere) — 10,30; 15,30; 18; 20,30; COLENTINA (completare Sub semnul trănăiciei prietenilor româno-bulgare) — 14,15; 16,15; 18,15; 20,30.
- Războinătorii: ÎNFRĂȚIREA ÎNTRE POPOARE (completare Se răscose norii) — 14; 16; 18; 20; MIORIȚA (completare Ziua recoltelor) — 9,30; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30.
- Pasărea Phönix — cinemascop: DACIA — 7,30—20,30 în continuare.

- Dacii — cinemascop: UNIREA — 11; 14; 16.
- Seful sectorului suflet: UNIREA (completare Perfecțiunea rotundă) — 16,15; 20,30.
- Climate — cinemascop: FLACARA — 13—18 în continuare; 14,30; 16,30; 18,30; 20,30.
- Amprenta: VITAN (completare Găteala capului) — 14,30; 16,30; 18,30; 20,30.
- Cine vola s-o ucidă pe Jessie? — MUNCA (completare Expresul de noapte) — 14,30; 16,30; 18,30; 20,30.
- Sus mîlîne, domnilor polițisti!: AUBORA (completare Nicolae Kirulescu) — 9; 11,15; 13,30; 16,15; 18,15; 20,30.
- Spărtacul — cinemascop (ambele serii): MOȘIOL — 15,30; 19,30.
- Proștanțul — cinemascop: VOIGĂ (completare Miștina tăcută) — 13,30 în continuare; 15,45; 18,15; 20,45; VIITORUL (completare Gustav Iăndăroșul) — 14; 16,15; 18,30; 20,45.
- Agonie și extaz — cinemascop: RAHOVA (completare Permanența) — 10,30; 15; 18; 21.
- Singur pe lume: PROGRESUL (completare Fetia cu chibrituri) — 10,30; 15,30; 18; 20,30.
- Sus mîlîne, domnilor polițisti!: LIRA (completare Armonie) — 16; 18; 20.
- Povestea țarului Saitan — cinemascop: PACEA (completare Filozofia) — 15,30; 18; 20,30.
- Parazitul — cinemascop (ambele serii): COTROCENI — 15,30; 18.
- Testamentul incașului — cinemascop: FERENTARI (completare Romanța) — 10; 15,30; 18; 20,30.
- Recompensa — cinemascop: CRINGĂȘI (completare Sub semnul trănăiciei prietenilor româno-bulgare) — 15,30; 17,45; 20,15.
- Sîrcușul, țigul celor 7 mări — cinemascop: COSMOS (completare Gustav nu-și cumpără mașina) — 14,30; 16,30; 18,30; 20,30.

- Un idiot la Paris — cinemascop: BUZEȘTI (completare 1001 de desene) — 14,15; 16,30; 18,45; 21; ARTA (completare Efemere) — 10—14 în continuare; 16,30; 18,20; 20,30.
- Veselie la Acapulco: GRIVITA (completare Piliu II) — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18,15; 20,45.
- Subteranul — cinemascop: BUCEGI (completare Armonie) — 9—13 în continuare; 16; 18,15; 20,30; POPULAR — 14; 16; 18,15; 20,30.
- Operațiunea Crossbow — cinemascop: GLORIA (completare Gustav și steticii) — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30; TOMIS (completare Gustav un adevărat bărbat) — 8; 10,30; 14; 16,30; 18; 20,30; MELODIA (completare Orășul) — 8,45; 11,15; 13,45; 16,15; 18,45; 21,15; FLAMURA (completare Gustav pacifistul) — 9; 11,30; 15,30; 19,30; 20,30.

cinema

și alții, plasează rubrica săptămînică între eseu literar și cel moral. În literatura recentă, conținer tradițiilor menționate, a mar-niștat totuși o anumă exiștare de genă eseuil. Obșnuința criticilor literari și a folioletonului critic general a redus discușia asupra literaturii la simpla consemnare a cărților noi. Criteriile extraliterare au împiedicat uneori în trecut pe critici să-și exercite dreptul legitim de a comenta mai larg, estetic și filozofic, opera. O dată cu creșterea ponderii firești a valorilor estetice, dezbateră și-a extins do-

poate în primul rînd acesta, oleră cadru atît de necesar pentru discușii deschise, îndrăznele, în legătură cu altăa specie ale vîștii noastre de azi. Într-un moment în care sistem chemă să ne organizăm cît mai rațional existența, eseuil poate deveni nu numai o maculatură de cultură, ci și o dovadă de conștiință civică și națională. Dezvoltarea vîștincoasă a vîștii noastre sociale oferă eseuil moral un cîmp excelent de investigație. Așa cum am încercat să-l definim mai sus, eseuil este în primul rînd un observator și un martor al vre-

ciunea” vorbitoșului (asemenea teșibiștii sînt la fel de noșci ca și dogmaticii), ci pentru a oferi un punct de vedere feril. A sugera soluții constructive, a veni cu opinii utile progresului societății este de-a dreptul o datorie cîșteșăncă. Eseuil moral se mulează perfect acestei îndatoriri. Autorul lui își poate astfel exprima, străduțorul și convingător, opiniile despre oamniș zilelor noastre, despre cîte infimții pe stradă sau prin instituții publice, ori acasă, în jurul televizorului, și poate încerca să definească evoluția lor, calitățile și defectele, poate încerca o tipologie veșă, care să includă și unele forme de altorze morală, de carterism, neșășare, brutalitate, pe alcouri încă existente; pentru a fi înțelurute, ele trebuie dezvoltate, cu curaj nu numai în anchete sociale și la taptul divers, ci și radiografiate de psihologi și moraliști (în sensul clasic al cuvîntului) pentru a li se deștă rădăcinile obscure.

Dar și eseuil literar oferă posibilități încă neșplore. În istoria culturii și a filozofiei, a artelor și a literaturii române, există un spațiu încă neștin, care nu poate fi abordat de nici un specialist separat, pentru că implică și celelalte domenii. A încerca o convergență a artelor într-un anumit moment istoric, a trasa circulația ideilor filozofice în formele șpecifice poeziei, a dezvălui tîpșl uman existent dincolo de ele, toate aceste eșforturi pot fi făcute numai în cadrul eseuil. Este și motivul pentru care am intitulat aceste sumare observații, pledoarie pentru eseu.

Sorin ALEXANDRESCU

puncte de vedere

PLEDOARIE PENTRU ESEU

Intellectualul român a preferat, pentru că a fost nevoit, scrisul militant, prin care să-și afirme și să-și apere ființa. Cu și omul obișnuit care, între război și pira multe pericole, a adăstat la vreu Han al Anușei, desenînd numai oral, snocave și înțelepte proverbe. Nu avem, de aceea, în literatură română, eseiști, ci numai

cu evidentă. Generația din anul '30 s-a îndreptat spre eseu ca spre un tărîm favorit, cristalinizat aici, pentru prima oară, cu toată decizia, observația de sine, călătoria morală și spirituale. Dintr-o fecunță cu diversii eseiști români ai perioadei interbelice amintim nume ca Mihail Ralea, Petru Comarnescu, M. Sebastian și mulți alții, cu opinii discutabile, dar extrem de vii și interesante.

După război, G. Călinescu manifestă prin Cronica mîzantropului și mai ales Cronica optimistului, o prezență eseiștică continuă și pregnantă, exercitînd o adevărată magistratură culturală, de adnaci rezonanță sociale. Vi. Șteiușu, Perpessicius, mai recent Paul Everac,

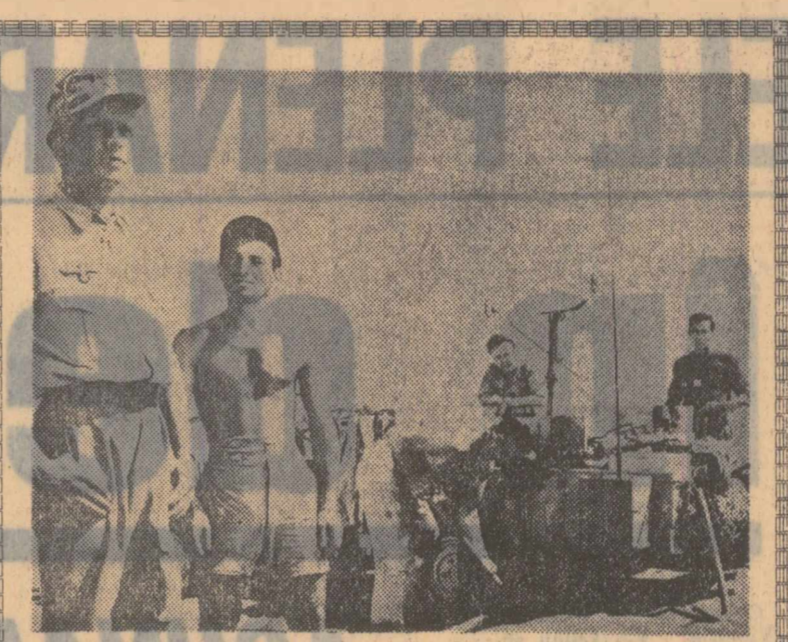
pledoarie pentru eseu

și alții, plasează rubrica săptămînică între eseu literar și cel moral. În literatura recentă, conținer tradițiilor menționate, a mar-niștat totuși o anumă exiștare de genă eseuil. Obșnuința criticilor literari și a folioletonului critic general a redus discușia asupra literaturii la simpla consemnare a cărților noi. Criteriile extraliterare au împiedicat uneori în trecut pe critici să-și exercite dreptul legitim de a comenta mai larg, estetic și filozofic, opera. O dată cu creșterea ponderii firești a valorilor estetice, dezbateră și-a extins do-

poate în primul rînd acesta, oleră cadru atît de necesar pentru discușii deschise, îndrăznele, în legătură cu altăa specie ale vîștii noastre de azi. Într-un moment în care sistem chemă să ne organizăm cît mai rațional existența, eseuil poate deveni nu numai o maculatură de cultură, ci și o dovadă de conștiință civică și națională. Dezvoltarea vîștincoasă a vîștii noastre sociale oferă eseuil moral un cîmp excelent de investigație. Așa cum am încercat să-l definim mai sus, eseuil este în primul rînd un observator și un martor al vre-

ciunea” vorbitoșului (asemenea teșibiștii sînt la fel de noșci ca și dogmaticii), ci pentru a oferi un punct de vedere feril. A sugera soluții constructive, a veni cu opinii utile progresului societății este de-a dreptul o datorie cîșteșăncă. Eseuil moral se mulează perfect acestei îndatoriri. Autorul lui își poate astfel exprima, străduțorul și convingător, opiniile despre oamniș zilelor noastre, despre cîte infimții pe stradă sau prin instituții publice, ori acasă, în jurul televizorului, și poate încerca să definească evoluția lor, calitățile și defectele, poate încerca o tipologie veșă, care să includă și unele forme de altorze morală, de carterism, neșășare, brutalitate, pe alcouri încă existente; pentru a fi înțelurute, ele trebuie dezvoltate, cu curaj nu numai în anchete sociale și la taptul divers, ci și radiografiate de psihologi și moraliști (în sensul clasic al cuvîntului) pentru a li se deștă rădăcinile obscure.

Sorin ALEXANDRESCU

ÎN CURÎND PE ECRANE

„UN TAXI PENTRU TOBRUK”

În programul viitor, la cinematografele Patria și Festival va rula filmul francez „Un taxi pentru Tobruk”, realizat de regișorul Denys de la Patellière. Acțiunea filmului se petrece în timpul ultimului război mondial și înfățișează aventura tragică a patru supraviețuitori ai unei unități militare franceze din nordul Africii. Interpret: Lino Ventura, Charles Aznavour, Hardy Krüger ș.a.

O marcantă personalitate a biologiei moderne

EMIL RACOVITĂ

de prof. dr. docent Traian ORGHIDAN
director al Institutului de speologie „Emil Racoviță”

Se împlinesc astăzi 20 de ani de la moartea lui Emil Racoviță, părțas al unei întregi pleiade de marcanțe personalități pe care poporul nostru le-a dat culturii și științei universale. Activitatea lui multilaterală reflectă frămîntările unui om de știință modern care caută necetinat răspuns la întrebări esențiale ale vîștii și care încă din tinerețe a găsit calea spre mișcarea socialistă.

Student la Sorbona, Emil Racoviță participă la mișcarea socialistă, devenind membru al cercului socialist român de la Paris. Prin Ion Căntăcuzino, intră în legătură și legă prietenii cu socialistii francezi, Paul Lafargue și Jean Jaurès. În 1889, el ia parte în capitala Franței la Congresul Internațional al II-a. La acest Congres s-a votat moțiunea prin care ziua de 1 Mai este declarată zi de sărbătoare a muncitorilor internaționali și prin care se cere legalizarea zilei de muncă de opt ore. Încălțura tinărului Racoviță se gă-

sește pe acest document alături de cea a lui Engels.

Vederi democratice, concepții materialiste în știință îl vor însoți în tot restul vieții.

Dintre multiplele sale preocupări pe tărîmul științei sînt bine cunoscute cercetările în Antropocinetică, studiile întreprinse asupra faunei pesterilor, reformarea sistematică zoologică, realizarea care încununează întreaga sa operă.

În perioada 1897—1899 a participat, împreună cu vestitul cercetător polar Amundsen, la expediția în Antarcică a vasului „Belgica”, de sub conducerea comandantului de Gerlache. Naturalistul român, deși în vîrstă de numai 30 de ani, „inventarizată” cu precizie și compunșă fauna polară, abordînd și probleme ce depășeau telurile celor ce au organizat expediția. Observațiile sale minuoșoase asupra speciilor de balene, foc, pinguin din acea regiune, și a modului și conștinței faunei polare în 60 de lucrări originale, conștințate pretutindeni ca lucrări clasice, fundamentale, de cea mai mare importanță pentru cunoașterea faunei antarcice. Materialul acvatic și terestru a fost culeșit de el și el deosebită grijă, la care se adaugă continua preocupare de a nota valoarea factorilor de mediu, înregistrată clar și în timpul furtunilor polare.

Racoviță a avut șansa de a începu să dezvăluie realele deșebiri dintre specii, factorii care determină transformarea unora din ele în altele. Descoperirea unui animal cavernicol în apa lacului „Miramar” al Pesterii Balaurilor din Peninsula Mărcuș, pe care o face în 1904, îi deschide dintr-o dată noi perspective în cercetările privind apariția unor caractere șpecifice, în funcție de mediu. El își dă seama de influența umidității aerului și constată că temperaturile coborîte și, de asemenea, constante, a întinerului perpetuu asupra organismelor cavernicole. Pesterile îi apar ca un fel de laboratoare naturale în care evoluția speciilor și modificările șpecifice pot fi mai ușor corelate cu acțiunea diferiților factori. Mיעutul crustaceu Isopod orb din Pestera Balaurului, studiat de Racoviță, se află astfel la originea biospeologiei moderne, căreia savantul român îi dedică celebrul „Eseu asupra problemelor biospeologice”, publicat în 1907, la Paris.

Întors în țară, el a predat la Facultatea de biologie din Cluj primul curs de biologie generală din România. Întîlnirea în acest orăș, tot din inițiativa lui Racoviță, a primului institut de speologie din lume a dat un puternic impuls studiilor pesterilor românești, descoperindu-se forme rare și deosebite de faună cavernicolă. Racoviță însuși, împreună cu Jeannel și Chappuis, a luat mai întîi în studiu peșterile din Munții Apuseni, apoi cele din Oltenia. Centrul științific mondial se muta astfel în țara noastră, răscășind o perioadă interesantă articol „Speologia” (1927).

După moartea lui Racoviță, treptat, centrul preocupărilor s-a deșplasat din nou spre Franța, deoarece acolo s-a pus în aplicare proiectul savantului român privind cercetarea experimentală a organismelor cavernicole, în laboratoare șpeciale amenajate în pesteri. În 1951 și-a început activitatea Laboratorul subteran de la Moulis (Ariège) unde o întregă școlară condusă de academicianul A. Vande a continuat programul de cercetări stabilit de Racoviță și Jeannel.

Activitatea lui Emil Racoviță, deșpîșind cadrul noi științe a biospeologiei, a influențat dezvoltarea biologiei în general. Studiul organismelor din pesteri a condus la concepția despre specie ca unitate sistematică, în care un act de mutație revine factorului istoric. Concepția sa evoluționistă, privind dezvoltarea în timp a fiecărei specii, concretizată de altele în lucrarea „Evoluția și problema speciei” (1926), sugerează ideea că un termen mai adecvat pentru desemnarea speciei este cel de „spici”. El ajunge astfel treptat la concluzia că cercetarea caracterelor șpecifice în interiorul unui grup zoologic, cecupată de extrențe de minuoșoasă, nu numai pentru a fi curioșe în sine, ci și pentru a se dezvălui adevăratele lekături filogenetice și merul evoluțiv al speciei respective, stabilindu-se istoria ei și lerăturile cu formele apropiate. Deși păcate, după apariția lucrărilor care introduce, de fapt, marea schimbare calitativă în sistematica modernă, mai mulți naturaliști de birou din străinătate au încercat, prin acțiunile voluminoase, să-și atribuie paternitatea rolului concepiii, uitînd, uneori intenționat, să citeze lucrările savantului român.

(Agorpres)

SIMPOZION NAȚIONAL PE TEMA: „PROBLEME NOI ÎN FIZICA CORPULUI SOLID”

Vineri și sîmbătă 8-9 decembrie la Universitatea din Cluj desfășurată un simpozion național pe tema „Probleme noi în fizica corpului solid”. Referatele și comunicările, susținute de oameni de știință din Cluj și din alte centre culturale-științifice ale țării, au abordat probleme ale fizicii moderne în fizica corpului solid iradiat, ale mecanicii ondulate și aliașilor, obținerii diferitelor monocristale, studiului laserilor, semiconductorilor, substanelor fotoelectrice etc.

La simpozion au participat cercetători, cadre didactice de șpecialitate din învățămîntul superior, precum și numeroși invitați, profesori de curs mediu care predau fizica în liceele țării.

Cronica zilei

Simbătă a plecat spre Moscova o delegație a M.A.I. din Republica Socialistă România...

Prevederilor Sociale, condusă de dr. Eugeniu Mares, adjunct al ministrului sănătății...

Acad. Miron Nicolescu, președintele Academiei, a părăsit Capitala simbătă seara...

Orchestra simfonică a Filarmonicii de stat din Cluj a susținut simbătă seara, în sala Casei de cultură...

Corul „Madrigal”, care a cules frumoase aprecieri la diverse manifestări muzicale în țară...

O delegație de tineri români a plecat la Pekin pentru a face o vizită în R. P. Chineză...

Inginer Adrian Georgescu, adjunct al ministrului energiei electrice a plecat simbătă dimineața la Geneva...

Simbătă dimineața s-a întors în Capitală, venind de la Paris, delegația Ministerului Invățământului...

Simbătă seara a plecat la Praga, delegația Ministerului Sănătății și...

Noutăți turistice

În pitoreasca stațiune balneo-climaterică Geoagiu Băi a început construcția unui complex turistic...

La poalele Ceahlăului au început lucrări importante de punere în valoare a potențialului turistic...

vremea

Ieri în țară: Vremea a fost relativ frumoasă, dar rece, cu cer variabil, mai mult noros în jumătatea de nord a țării...

IN EDITURA POLITICA A APARUT

Organizarea producției în cooperativele agricole

Culegere de lectii 344 p. 6 lei.

EXPOZITIE DE INFORMARE TEHNICO-ECONOMICĂ

(Urmare din pag. 1)

ceramică își dublează în prezent capacitatea. Expoziția consacrată un larg spațiu industriei. Astfel, un bogat material expus pe circa 50 panouri...

viața internațională

Consfătuirea cadrelor de conducere ale armatelor statelor participante la Tratatul de la Varșovia

BERLIN 18 (Agerpres). — Între 13 și 17 noiembrie la Dresda a avut loc o consfătuire a cadrelor de conducere ale armatelor statelor participante la Tratatul de la Varșovia...

luptă și nivelul de instruire și operativitate de luptă ale trupelor Forțelor Armate Unite și s-au precizat temele pentru anul de instrucție...

Petrol în valea Dravei

CORESPONDENȚA DIN BELGRAD DE LA N. PLOPEANU

La 18 noiembrie, pe cimpurile Sandrovaș și lignitevoș soavele au început pentru prima dată să extragă petrol.

rafinăria din Sisak. Specialiștii apreciază că, adăugând producția celor două cimpuri petrolifere...

Croația și Voivodina s-au descoperit însemnate rezerve. În prezent prospectarea continuă mai intens decât până acum.

„Zafra azucarera”

CORESPONDENȚA DIN HAVANA DE LA V. STAMATE

Practic nu există colective de muncă în zona „Zafrei”.

O operațiune importantă, de care depinde în mare măsură eficiența fabricii de zahăr, este transportarea rapidă a trestiei spre deosebite de șlefuiri de zahăr...

S-a anunțat că fabricile „Jesus Menendez” și „Ramfio Leyva” din localitățile Manzanillo și Victoria de la Tunas au produs zeci de mii de tone de zahăr...

Ministerul Industriei Zahărului (MINAZ) acordă o atenție sporită eficienței economice în sectorul de prelucrare.

Insosiți de preocuparea continuă a conducerii partidului și statului de a moderniza fabricile de zahăr...

SPORT

Un handicap recuperabil

Azi în Capitală

FOTBAL

R. D. Germană-România 1-0

La Berlin, pe stadionul „Walter Ulbricht” s-a desfășurat ieri după-amiază meciul de fotbal dintre echipele R. D. Germană și României...

frunte cu portarul Coman și fundașii centrali D. Nicolae și C. Dan, a jucat însă foarte bine, respingând cu brio atacurile în viteză ale lui Høge, Erler și Frenzel...

locașilor, scorul nu a mai suferit modificări, echipa României prezentându-se cu game serioase de a reduce handicapul pentru jocul retur programat la 18 decembrie la Craiova.

HANDBAL • Penultima etapă a „Cupai Bucureștilor”...

HOCEI • Pe patinoarul artificial „23 August”, la ora 18, are loc revanșa meciului amical România - R. D. Germană.

SCRIMĂ • În sala Steaua (Calea Plevnei), continuă turneul internațional la care participă echipele T.S.K.A. Moscova, Honvéd Budapesta, Legia Varșovia și Steaua București.

RUGBI • Pe stadionul Tineretului, începând de la ora 9.30, primele meciuri din turneul final al campionatului de juniori: Rulmentul Birlad - Agronomia Cluj și C.S.M. Sibiu - Ancora Galați.

ROMÂNIA COMAN, SĂMĂREANU, D. NICOLAE, C. DAN, MOCANU, GHERGHELI, KOZKA, NĂSTURESCU, (Lucescu), Constantin, Dobrin, Ioanescu.

BOX • În sala Dinamo, la ora 18, întâlnirea București-Dobrozele din finala campionatului republican pe echipe.

BASCHEȚ • În sala Floreasca, de la ora 11, meciul din campionatul categoriei A între Volintă București - Universitatea București (feminin) și Politehnica București - Universitatea Timișoara (masculin); Steaua - Politehnica Iași (masculin).

În „Cupa Bucureștilor”

HANDBALIȘTII NOȘTRI AU ÎNVINS ECHIPA U.R.S.S.

Simbătă seara, în penultima zi a competiției internaționale de handbal (masculin) „Cupa orașului București”, care are loc în sala Floreasca, selecționata Bucureștilor a învins cu 17-16 (13-9), echipa U.R.S.S. Varșovia...

U.R.S.S. Varșovia a dispus cu 23-20 (10-6) de echipa de tineret a Capitalei, iar echipele Iugoslaviei și Budapestei au terminat la egalitate: 20-20 (11-10).

În câteva rinduri

LA BAZINUL FLOREASCA s-a disputat aseară jocul internațional amical de polo pe apă dintre echipele Dinamo București și Dynamo Magdeburg.

IERI LA BERNA, în campionatul european de fotbal, echipele Elveției și Italiei au terminat la egalitate: 2-2 (1-0). De remarcat, că italienii au egalat în minutul 85, în urma unei lovituri de penaltu.

ÎN TURNEUL MASCULIN STUDENȚESC DE VOLI DE LA PRAGA, selecționata României a învins-o pe cea a Belgiei cu 3-1 (15-9, 10-15, 15-11, 15-11), iar U.R.S.S. a înțrecut Polonia cu același scor (15-7, 12-15, 15-13, 16-14).

LA PRAGA ÎN CONCURSUL DE PATINAJ ARTISTIC „PATINA DE ARGINT”, întrecerea individuală masculină a fost dominată de tânărul concurent cehoslovac Ondrej Nepela (1303,8 puncte), urmat de sovieticul Ceteruhin (1252,1) etc.

ASEARĂ PE PATINOARUL ARTIFICIAL din parcul „23 August” selecționata de hochei pe gheață a R.D. Germană a învins cu scorul de 5-0 (2-0, 0-0, 3-0) echipa României.

ASEARĂ PE PATINOARUL ARTIFICIAL din parcul „23 August” selecționata de hochei pe gheață a R.D. Germană a învins cu scorul de 5-0 (2-0, 0-0, 3-0) echipa României.

DISPARIȚIA

(Urmare din pag. 1)

pedagogiei. Ar însemna să-l înarmăm, pentru toată viața, pentru toate împrejurările ferice (instrucție și fericire trebuie întinplată și cu o anumită pregătire) sau nefericite, cu acei antidot care e echilibrul.

Echilibrul înseamnă mai ales, încredere; încredere în sine și în cel din jur, în cei mai apropiați suferitești. Căci încredere înseamnă să înțelegem și să putem înțelegi din partea dătorului.

I-aș spus toată viața să nu se facă de rău și să nu se facă de rău. Nimic mai just și mai bine intenționat în dorința de bine a părinților. Dar dacă această dorință s-a transformat pentru ea în dogmă, dacă înțelegerea devine morală a devenit pentru ea îngustime puritană, atunci dispariția sa se explică.

sau imaginare, trăind fiecare și și fiecare act al vieții lor sub semnul păcatului suprem, al greșelii ireparabile. Intențiile părinților sînt întotdeauna cele mai bune dar uneori rezultatul lor e contrar așteptărilor, conștient și inconștient.

Nu știm, nu putem ști care sînt cauzele reale și nu putem bănuși măcar resorturile intime ale acestei dispariții. Presupunem că dispariția e cea mai plauzibilă. Rămîne să așteptăm reinținerii lui Carmen sau, măcar o stare despre ea de la cineva care o cunoaște, care îi știe de urmă.

Știm însă cu certitudine, că în ultimă instanță, scrisoarea aceasta constituie un apel. Dar nu e numai apelul unui părinte îndurerat adresat ficei dispărute, ci o chemare cu sensuri mult mai largi pentru luciditate, echilibru, încredere din partea tuturor acelor care au dispreț și nobila memire de a educa.

(Urmare din pag. 1)

cheltuirea unor sume imense.

Dilema soluției pare să aparțină acum în exclusivitate Londrei. Din variantele examinate, ideea devalorizării lirei cu 30 la sută (și țără a contracta vreau imprumut) este cea mai comută și cea mai puțin probabilă, știut fiind că ea ar avea grave implicații politice interne și ar sfîrși în furtună de proteste chiar în staul partidului laburist.

O formulă mai acceptabilă este considerată aceea a unui credit de un miliard de dolari, însoțit de o devalorizare cu numai 15 la sută, sau o ultimă alternativă pentru cazul că se urmărește evitarea cu orice preț a devalorizării: un imprumut de trei miliarde dolari!

A recurge însă la

În cleștele pieței valutare

sume atât de imense însemnând totodată — în interpretarea observatorilor economici — a accepta în prealabil — severele condiții pe care în mod inevitabil le vor pune băncile creditoare.

Perspectiva este prezentată astfel în mod nelinear: introducerea unui sfîrșit de regim de austeritate economică, cuprinzînd o nouă creștere a șomajului, noi măsuri de înghețare a salariilor, noi restricții la importul de mărfuri, noi îngrădiri ale consumului intern, o nouă scădere a nivelului de trai.

Apelul la băncile străine, pe de altă parte, nu este apreciat a fi de natură

să ofere soluții eficiente pentru rezolvarea problemei de redresare economică. Cel mai sigur obține un fel de răgaz, în care creditele primite ar putea acoperi deficitul balanșei de plăți și ori ori — desigur temporar — actualul val al presiunilor și speculațiilor bursiere, care amenință cursul de schimb al lirei sterlinge.

Deși întreaga operație este privită cu elemor, dar cu rezervă, întrucît în prezent cursul de schimb al lirei sterlinge este de 27 dolari la un dolar, înțelegem că o astfel de soluție ar fi de natură

tră menținerea cursului lirei. Principaliul motiv ar putea fi deosebit de interesant: o eventuală devalorizare a lirei ar putea avea efecte negative asupra adăi parității dolarului. La cehălă pol a contradicțiilor inter-occidentale, cercușul din Paris privește problema și prin anumite prisme politice și ca atare nu manifestă nici un fel de nerăbdare de a contribui la rezolvarea dificultăților economice britanice.

„Francezii” scrie ziarul Times — cu un ochi atîntit la întîlnirea de luni a Consiliului ministerial al Pieței comune pentru reconsiderarea cererii britanice de intră-

re, care este presupusă a se sprijini pe țara lirei sterlinge, au știut că încă o zi de piață valutară, fără anunțarea fermă a unei operații internaționale de salvare va costa scump Marea Britanie, ceea ce s-a și întâmplat”. Așa se explică printr-o altă paritate dolarului. La cehălă pol a contradicțiilor inter-occidentale, cercușul din Paris privește problema și prin anumite prisme politice și ca atare nu manifestă nici un fel de nerăbdare de a contribui la rezolvarea dificultăților economice britanice.

viata internationala

O. N. U.

Adoptarea unui proiect de rezoluție în problema teritoriilor aflate sub dominație portugheză

NEW YORK 18. — Trimisul special Agerpres, R. Căpălescu, transmite: Întrunită în ședință plenară vineri după-amiază pentru a examina raportul Comitetului nr. 4 (pentru teritoriile sub tutela și neautonome) în legătură cu problema teritoriilor sub administrație portugheză (Angola, Mozambic, Guineea așă-zisă portugheză), Adunarea Generală a O.N.U. a adoptat cu mare majoritate de voturi — 82 pentru, 7 contra și 21 de abțineri — un proiect de rezoluție aprobat cu aceeași majoritate substanțială și de comitet, prin care se recomandă Adunării să condamne războiul colonial purtat de Portugalia și să cere aplicarea fără întârziere a principiului autodeterminării pentru popoarele din aceste teritorii.

Rezoluția cere, de asemenea, autorităților portugheze să oprească influxul masiv de imigranți străini în aceste colonii și să pună capăt exportului samavolnic de muncitori africani în R.S.A.; cere tuturor statelor și în special aliaților militari ai Portugaliei din Pactul N.A.T.O. să sisteze livrarea de echipament militar acestor țări; condamnă folosirea acestor teritorii ca baze de operațiuni în scopul încălcării suveranității statelor independente vecine (referire directă la recente incursiuni ale mercenarilor în R. D. Congo); recomandă ca prevederile rezoluțiilor Consiliului de Securitate în această problemă să capete caracter obligatoriu; cere tuturor statelor să acorde sprijin moral și material popoarelor din teritoriile amintite, iar agențiilor specializate, să nu acorde nici un fel de ajutor Portugaliai atât timp cât va refuza să aducă la îndeplinire rezoluțiile O.N.U.

La propunerea reprezentantului Bulgariei, Consiliul de Securitate, întrunit în ședință vineri după-amiază, a amintit examinarea situației din Orientul Apropiat pentru luni după-amiază la 15.30, ora locală (22.30 ora Bucureștiului), pentru a da posibilitate membrilor Consiliului de a studia în amănunt proiectul de rezoluție prezentat de către Anglia.

EVENIMENTELE DIN CIPRU ȘI MĂSURILE TURCIEI

NICOSIA 18 (Agerpres). — Repetate schimburi de focuri au avut loc vineri seara în regiunea Kokkina din nord-vestul Ciprului, amănă cercurile O.N.U. din această țară. Până în prezent nu se știe dacă noile incidente au provocat victime.

Intr-un comunicat oficial dat publicității vineri la Ankara se arată că ministrul de externe al Turciei, İhsan Sabri Caglayangil, a remis ambasadorului grec în Turcia o notă în care guvernul turc subliniază că poziția din ultimul timp a Greciei provoacă o încordare sistematică a relațiilor dintre cele două țări, transmite agenția France Press. Ministrul de externe turc, se spune în comunicat, a atras atenția ambasadorului grec asupra răspunderii guvernului greciei pentru „gravele și regretabilele evenimente care s-au produs recent în Cipru”. Comunicatul arată, pe de altă parte, că ministrul de externe turc a făcut cunoscut ambasadorului Greciei măsurile imediate pe care, după părerea guvernului turc, trebuie să le ia în considerare guvernul de la Atena în legătură cu evenimentele din Cipru.

Parlamentul turc și-a continuat deliberările în tot cursul zilei de vineri. Surse parlamentare citate de agenția Associated Press precizează că după 19 ore de dezbateri a fost adoptată o rezoluție care dă dreptul guvernului de a trimite trupe în străinătate în cazul unor ostilități în legătură cu Cipru.

Pe de altă parte, la Ankara s-a anunțat oficial că președintele Turciei, Cevdet Sunay, și-a amintit vizita oficială pe care trebuia să o facă în Arabia Saudită între 20 și 25 noiembrie, precum și cea din Libia, programată între 25-30 noiembrie. Această amânare este motivată de evoluția evenimentelor din Cipru.

LA PROCESUL DE LA ATENA

RECHIZITORIU ÎMPOTRIVA REGIMULUI MILITAR

Publicăm, după agenția France Presse, o relatare despre ședința din dimineața de 17 noiembrie a procesului celor 31 de persoane acuzate de a se fi opus actualului regim și de a fi luat parte la activitatea organizației de rezistență „Frontul Patriotic”.

Majorității acuzațiilor interogați în ședința de dimineață li s-a imputat că au adăpostit sau au procurat adăpost unor compozitori Mikis Theodorakis, urmărit de autorități.

În ședința s-au luat declarațiile acuzaților Silva Akritas (văduva unui fost ministru în guvernul Papandreu și fiică a unui industriaș, fost ministru în guvernul Karamanlis) și G. Lulis, deputat al partidului Uniunea de centru.

Doamna Akritas a recunoscut că a adăpostit pe Theodorakis, pentru motive „umanitare și de prietenie”. Ea a amintit că a cerut lui Theodorakis, după decesul soțului său, să compună o melodie în memoria lui. Pe de altă parte, ea a declarat că arestarea ei și separarea de fiica sa i-au provocat „crize”.

Lulis, care este acuzat de a fi redactat o proclamație împotriva actualului regim, prin care invita poporul grec să lupte pentru libertate — scrie France Presse — a rostit un adevărat rechizitoriu împotriva regimurilor de dictatură care toate „nu fac decât rău țării lor”. „Nu unui grup de ofițeri îi revine obligația, a adăugat el, de a reinstaura democrația în țară, ci poporul...”.

„Am fost torturată la Securitatea generală”, a declarat Anna Papanicola (a cărei fiică, Irini, în stare de libertate, se numără, de asemenea, printre acuzați). „Într-o seară s-a simulat o execuție împotriva mea: m-au legat la ochi și m-au dus zice-se în fața unui pluton de execuție. În cursul interogațiilor mi s-au spus: „Da, nu”, „Da, nu”, până la 63 de ori într-o ședință”. „Afac parte din Uniunea de centru, a afirmat ea... Nu am fost niciodată comunistă”. „Da, am adăpostit pe Mikis Theodorakis, dar pentru motive de ordin umanitar, a afirmat acuzata”.

Nicolaos Makridakis, ziarist la „Athinaiki”, a declarat că, neavând de lucru și fiind lipsit de bani, a găsit adăpost împreună cu soția sa și copilul lor la d-na Silva Akritas, unde se ascundea Theodorakis. „Crima care mi se impută mie și soției mele constă în faptul că am locuit sub același acoperiș cu Theodorakis”.

Ilias Benzolos, comerciant, membru al partidului EDA, a declarat: „Nu am făcut niciodată parte din Frontul Patriotic, deoarece, de altfel, eram deportat în insula Yaros începând de la 1 iulie”. „Dar eu, care am făcut parte din rezistență și care am fost condamnat la moarte, întemnițat, apoi grațiat, vă afirm astăzi că „Frontul Patriotic” izvorăște din actualul regim, nu-și va înceta ascensiunea”.

În aceeași relatare, agenția cita-

tă arată că, în seara de 16 noiembrie, dintr-un automobil care trecea prin fața Tribunalului militar din Atena au fost aruncate manifeste. Se pare că au fost operate arestări.

După cum transmite agenția Reuter, la 17 noiembrie alți 41 de acuzați au fost trimiși în fața Tribunalului militar din Salonic.

După cum transmite France Presse, Comisia internațională a juriștilor, într-un comunicat publicat vineri, „își exprimă indignarea împotriva procedurii arbitrar și abuzive a actualei autorități grecești, care demonstrează disprețul lor total față de dreptul de apărare și privează cetățenii de toate garanțiile judiciare”.

Comisia denunță imposibilitatea pentru acuzați în procesul în curs în Grecia de a beneficia de asistența unui consiliu juridic care să asigure apărarea lor.

Locuitorii ai orașului Montevideo (Uruguay), demonstrând împotriva politicii economice a guvernului

agențiile de presă transmit:

● REUNIUNEA REPREZENTANȚILOR AGENȚIILOR DE TURISM DIN ȚĂRILE BALCANICE ● START NEOFICIAL ÎN CAMPANIA ELECTORALĂ DIN S.U.A.

O conferință de presă radiotelevizată (ținută vineri seara de președintele Johnson este interpretată de observatorii politici din Washington ca marcând deschiderea neoficială a campaniei sale electorale. Cea mai mare parte a întrebărilor puse de ziariști și a răspunsurilor președintelui s-au referit la războiul dus de S.U.A. în Vietnam.

Asociația de prietenie Finlanda-România, cu sprijinul I.R.R.C.S., a organizat în ziua de sâmbătă 18 noiembrie 1967 în orașul Valkeakoski, important centru industrial finlandez, expoziția „Peisaje și tipuri din România”. La deschiderea au luat cuvântul K. Dahl, primarul orașului, Seppo Siiren, secretarul Asociației de prietenie Finlanda-România, precum și N. I. Vancea, ambasadorul României la Helsinki.

La sediul C.C. al Uniunii Comunistilor din Iugoslavia a avut loc sâmbătă o întâlnire între Mialko Todorovici, secretar al Comitetului Executiv al C.C. al U.C.I. și delegația Partidului Comunist din Austria condusă de Franz Muhri, președintele partidului, care a făcut o vizită de cinci zile la Belgrad. În cursul întâlnirilor delegației austriece cu reprezentanții U.C.I. au fost discutate probleme de interes comun ale situației internaționale actuale și ale situației din mișcarea muncitorească inter-

națională. În aceeași zi, delegația Partidului Comunist din Austria a părăsit Belgradul.

Expoziția de tehnică feroviară din Moscova a fost vizitată vineri de Leonid Brejnev, Alexei Kossighin, Nikolai Podgornii și alți conducători de partid și de stat sovietici. În aceeași zi, conducătorii de partid și de stat sovietici au făcut o vizită la Centrul de televiziune din Ostankino.

În comunicatul dat publicității la Praga la încheierea vizitei în Cehoslovacia a ministrului de stat însărcinat cu cercetarea științifică, probleme atomice și spațiale al Franței, Maurice Schumann, se subliniază că obiectul tratativelor purtate l-au constituit în special problemele cooperării în domeniul folosirii energiei nucleare în scopuri pașnice, probleme ale tehnicii de calcul și altele.

Președintele Cabinetului de Miniștri al R.P.D. Coreene, Kim Ir Sen, a adresat o scrisoare de felicitare muncitorilor, inginerilor și tehnicienilor din întreprinderile industriale care au îndeplinit înainte de termen, în cinstea celei de-a 22-a aniversări a Partidului Muncii din Coreea (10 octombrie), planul economiei naționale pe anul 1967.

Locuitorii Tiranei au sărbătorit, la 17 noiembrie, cea de-a 23-a aniversare a eliberării capitalei R. P. Albania de sub ocupația nazistă.

găsească o formă de organizare care să ducă la obținerea de cărbune vest-german mai ieftin, competitiv. Ca o consecință a aplicării măsurilor preconizate, numărul minerilor a fost redus, până în 1971, de la 295 000 la aproximativ 200 000.

Conceptia-cadru prezentată în numele guvernului de ministrul economiei Schiller a obținut în linii mari în parlament consimțământul reprezentanților celor două partide ce formează guvernul (U.C.D. și P.S.D.) și, în plus, al Partidului liberal, aflat în opoziție. Fără a se opune în principiu măsurilor preconizate, doi din colegii de partid ai ministrului Schiller, președintele grupului parlamentar al Partidului social-democrat, Helmut Schmidt, și șeful guvernului landului Rheinland de Nord-Westfalia, Heinz Kühn, au exprimat totuși unele îngrijorări. Schmidt a cerut o dozare mai judicioasă a procesului de închidere a minei, termenul de 18-24 de luni, luat în considerare de ministrul federal al economiei, părându-i-se prea scurt. El a vorbit de temă care se extinde în prezent în Ruhr. Kühn, în landul căruia este cuprins bazinul Ruhrului, a menționat că acolo se dezvoltă o „criză de incertitudine”. 40 000 locuri de muncă, cită estimat Schiller ca necesare pentru perioada următoare, sunt insuficiente, după părerea lui Kühn. O evaluare realistă ar ridica cifra la cel puțin 100 000.

Primele comentarii de presă contin păreri foarte diferite. Majoritatea zărilor constată că însăși industria carbunelui a devenit „o problemă de extremă urgență”.

Intrebarea care persistă încă după această primă

Vizita delegației Marii Adunări Naționale în Iran

TEHERAN 18. — Corespondenții Agerpres, N. Popovici, transmit: În continuarea călătoriei în Iran delegația parlamentară română, condusă de președintele Marii Adunări Naționale, Ștefan Voitec, a plecat vineri dimineața din Abadan pe calea aerului spre Shiraz. Oaspeții au fost însoțiți la aerogara Abadan de guvernatorul orașului, Al Nezam Zahedi, și de alte persoane din conducerea municipalității și al companiei petroliere. Avionul a direcția spre insula Kharg, situată în Golful Persic. La joasă altitudine ocolim fișa de pămînt împințită de conductele petrolifere cele mai mari și mai moderne din lume, instalații de pompare a petrolului în vapoare de mare tonaj. Delegația parlamentară română este întâmpinată la sosire pe aeroportul Shiraz de primarul orașului, colonelul M. Sasa, și de alte persoane oficiale, care urează președintelui M.A.N. și celorlalți membri ai delegației un calduros bun venit. De aici se pleacă cu mașinile traversând Shirazul la Persopolis, pe numele său iranian Takht-e-Djamshid, cetatea de scaun a lui Darius și a dinastiei Hasemenide. La o dis-

tanță de 60 km de oraș, parlamentarii români studiază cu interes impresionantele vestigii și monumente de piatră într-un imens ansamblu arhitectural, mărturie eloventă ale civilizației persane care s-a dezvoltat în urmă cu aproape 2 500 de ani pe aceste meleaguri. Ințorsi la Shiraz, legănatul transferurilor și al privighetorilor cîntate cu atîtă sensibilitate de Saadi și Hafiz, în semn de omagiu adus vechii capitale poetice a Persiei, parlamentarii români se opresc la mormintele pîrîntilor liricii iraniene. Guvernatorul general al provinciei, Fars Nasser Sadri, a oferit la reședința sa un dîneiu în onoarea președintelui M.A.N. și a celorlalți parlamentari români. Au luat parte de asemenea, primarul orașului și numeroase personalități locale, precum și ambasadorul României, Pavel Sîlard.

VIETNAMUL DE SUD

Lupte înverșunate în regiunea Dak To

SAIGON 18 (Agerpres). — „Luptele sînt extrem de înverșunate, pierderi grele în rîndul trupelor americano-saigoaneze în întreaga regiune muntoasă Dak To”, anunță agenția France Presse schimbînd după-amiază. Forțele patriotice acționează în imediata apropiere a bazinului de apă care fost supus schimbărilor minime ale unui nou și puternic bombardament cu mortiere. În același timp, pe o colină din această regiune, uniții de pușcași ai forțelor patriotice au lansat un atac asupra pozițiilor ocupate de divizia a 4-a americană. Sînt în curs lupte înverșunate între uniții de parașuși americani și forțe patriotice la 30 kilometri sud-est de Dak To.

ELVEȚIA ȘI PROIECTUL DE TRATAT DE NEPROLIFERARE A ARMELOR NUCLEARE

BERNA 18. — Corespondenții Agerpres, Horia Liman, transmit: Willy Spühler, șeful departamentului politic al Consiliului Federal al Elveției, a remis vineri delegațiilor U.R.S.S. și S.U.A. la Conferința de dezarmare a celor 18 state de la Geneva o notă privind proiectul de tratat de neproliferație. El a declarat că Elveția, care în principiu este favorabilă încheierii unui tratat de neproliferație, consideră că proiectul aflat în discuția Comitetului celor 18 state pentru dezarmare nu este nici definitiv,

nici complet. Ceva mai mult, articolul 3, privind problema controlului, nu este nici redactat. În legătură cu problema controlului, a arătat vorbitorul, Elveția insistă ca în orice caz instalările civile ale țarilor nucleare să fie supuse controlului.

Consiliul federal elvețian cere ca puterile nucleare să se angajeze în mod ferm că vor furniza informații asupra tehnologiei nucleare în scopuri pașnice, inclusiv cele în legătură cu exploziile nucleare cu caracter pașnic.

PREZENȚE ROMÂNEȘTI PESTE HOTARE

CORESPONDENȚA DIN TOKIO

Limba română la Universitatea din Tokio

Prietenii din Tokio ai țării noastre au aniversat zilele trecute cinci ani de la înființarea cursului de limbă română, organizat de Asociația de prietenie Japonia-România. A fost un moment serios și solemn în care s-a celebrat de cei prezenți. Secretarul general al asociației, Shiro Suzuki, amintea că în primăvara anului 1962, cînd au început cursurile de limbă română, era doar un grup restrîns de pasionați. De atunci

fnăd, în fiecare primăvară și toamnă, numărul celor dornici să cunoască limba și cultura poporului român, viața și datinile lui a crescut continuu. Unii dintre cei peste 150 de absolvenți au devenit studenți depășiți în domeniul limbii și literaturii române. Michiko Yokka, din prima promoție de absolvenți, este autorul unei traduceri a romanului „Răscoala” de Liviu Rebreanu, apărut vara aceasta în librărie.

Prezent la această festivitate, ambasadorul român la Tokio, Ion Datcu, a felicitat călduros conducerea asociației și ne profesează pentru strădania depusă în întărirea în tainele limbii române a japoanezilor dornici să vorbească și să citească în original operele lui Eminescu, Caragiale, Rebreanu și Argeșez.

În continuare și dezvoltarea acestei tradiții, începînd din luna octombrie a luat ființă primul curs de limbă română inclus în programa categoriei de limbă română a Universității din Tokio. Această acțiune este salutăată aici ca înscrisind-se pe linia preocupărilor pentru înlăunțirea cunoașterii și înțelegerii reciproce dintre popoarele române și japoneze.

Florea ȚIU

CORESPONDENȚA DIN ROMA

Două expoziții de cultură

În plin centrul Romei au apărut afișe sugestive invitînd la vizitarea a două expoziții consacrate artei și culturii românești. La numele a săt de metri de Piazza Venezia, cunoscuta librărie „Rinascita” găzduiește „Expoziția cărții românești”. În standuri ornamentate cu obiecte de artizanat din țara noastră se prezintă peste opt sute de lucrări din diverse domenii, ilustrate de carte, traduceri în diferite limbi. În prim plan apar operele lui Eminescu, Alecsandri, Argeșez, Blaga, Sadoveanu, Călinescu, scrieri ale lui N. Bălcescu, N. Iorga, P. Poniș. O scurtă prezentare în limba italiană îl introduce pe vizitatorul în tematica literaturii românești. El vorbește despre presunerea operelor clasice și răspîndirea lor de masă în rîndurile cititorilor. O amplă prezentare se face totodată scriitorilor contemporani, unele dintre lucrările acestora fiind traduse și în Italia. Publicul italian are posibilitatea acum ca, pe lângă lucrări ale lui Zaharia Stancu,

Marin Preda și Eugen Barbu, să cunoască și poziții ale lui Nichita Stănescu, Marin Sorescu, Vasile Nădășdaru, Ion Alexandru. Un stand special este rezervat traducătorilor unor cărți românești apărute în limba italiană. Și numărul titlurilor traduse crește an de an, bucurîndu-se de succes.

Expoziția își propune să deschidă noi ferestre spre cele mai valoroase lucrări ale literaturii românești în limba străine. În bună cunoaștere a României, la dezvoltarea relațiilor de prietenie dintre cele două popoare și țări. După primele zile de la deschidere, expoziția e vizitată cu interes. Impresiile oamenilor sînt consemnate laconic: „O sursă de adevăr”, „Bogatia spirituală românească”, „Cit mai multe traduceri în limba italiană”.

„La Palazzo Firenze, din vecinătatea Parlamentului, e deschisă expoziția sculptorului Eugenio Ciocci. În sala centrală un joc de lumini și culori scoate cu succes în relief calitățile unui număr de 20 lucrări în lemn, marmură și piatră polioromână. Înauzurînd expoziția în prezența unui număr public — critici de artă, scriitori și artiști ziaristi, baronul Giovanni di Giara, vicepreședintele societății „Dante Alighieri”, amintind lămurite vechi de prietenie dintre cele două popoare a spus: „În numele artei, doresc cele mai bune relații între Italia și România. Arta este universală și îi unește pe oameni din toate țările în efortul de a crea și înălța trumfuri”.

Cele două expoziții românești rămî deschise pînă la 25 noiembrie.

N. PUICEA

Confruntări pe scena parlamentară de la Bonn

Săptămîna trecută a concentrat la Bonn discuții intense în cîteva probleme interne considerate ca deosebit de importante. Cea mai amplă dezbateri s-a desfășurat în parlament asupra situației din industria carbunelui. Ca niciodată ea a fost urmărîtă cu atenție de un mare număr de deputați și a atras sefi ai guvernului de land dornici să se infomezze direct asupra modului cum concepe cabinetul federal să rezolve această spinosă problemă care împovărează de 10 ani activitatea politică. „Crisa Ruhrului”, cum este în general denumită situația, deși prin dificultăți similare trece și landul Saar, a devenit, potrivit aprecierii liderului social-democrat Helmut Schmidt, „cea mai importantă temă de politică internă a republicii federale”.

Rezumînd evoluția agravației a industriei carbunelui, presa vest-germană inseră, a doua zi după dezbaterile din parlament, următoarele date: numărul minerilor de cărbune a scăzut, în perioada 1957-1967 de la 175 la 83. Alte șase mine, cu o producție anuală de 5,4 milioane tone cărbune și cu 13 000 de salariați sînt amenințate,

după cum s-a anunțat, să-și înceteze activitatea sau să-și reducă parțial; cu 10 ani în urmă, în republica federală se extrăgeau 149 milioane tone cărbune; anul trecut — 126 milioane tone; în 1957 în minele de cărbune erau ocupate circa 604 000 de muncitori și funcționari; în prezent numărul lor a scă-

zut la jumătate; anual, 30 milioane tone cărbune nu mai găsescie deuse pe piața internă.

Procesul galopant de închidere a exploatarilor a depășit posibilitățile de absorbire a minerilor în alte ramuri ale industriei. Probleme serioase s-au creat și pentru alte grupuri ale populației care neocupa direct în industria carbunelui. Își realizează câștigurile din serviciile necesare în așezările minerilor.

Amintirea elaborării unei soluții de ansamblu a generat numeroase confruntări politice pe plan local și federal. Demonstrațiile minerilor din Ruhr s-au înmulțit. Cea mai recentă, care a avut loc acum cîteva săptămîni și care a absorbit a minerilor în apăsătoare „Die Zeit”, „alte accent deosebit numeroase adunări de protest prezedențe”, publicatia rîtinînd faptul că participan-

CORESPONDENȚA DIN VIENA DE LA PETRE STĂNCESCU